Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1665 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 3 septembrie 1954

In numărul de azi:

SA FIE IMBUNATAȚITA INSTRUIREA PROPAGANDIȘTILOR IN REGIUNEA GALAȚI (grupaj).
— Lecții care nu-și ating scopul.
— Cei ce caută justificări.
— Principalul în seminarii — conținutul de idei (pag. 2-a)
ST. BRATU: Minunați oameni — adevărați tovarăși (pag. 2-a)
LENORMANDA BENARI: Invățăminte prețioase pentru noul an școlar (pag. 3-a).
PETRE NIȚA: Să stimulăm inițiativa creatoare a tineretului (pag. 3-a).
EUGEN MANDRIC: Foileton: „Insula" Todireni (pag. 3-a).
D. MIHAIL: Japonia sub jugul ocupației americane (pag. 4-a).
FRANCISC AMBRUȘ: Către noi succese (pag. 4-a).

Concursul tinerilor slujitori ai artei scenice

PENTRU TINERII ACTORI, regizori și pictori scenografi ziua de azi are o deosebită însemnătate: ea marchează deschiderea ultimei faze a concursului republican al tineretului din teatrele țării noastre. Un juriu format din personalități de seamă ale vieții teatrale își va spune cuvîntul în privința progreselor pe care le-au înregistrat în ultimul timp tinerii slujitori ai scenei. Oricît de obișnuiți ar fi cu apariția pe scenă cei ce se întrec acum, nu se poate ca de data aceasta să nu simtă neliniște, înfrigurare, emoții mai vii și mai puternice. Intr-adevăr, nu e ușor să te întreci în cadrul finalei la care participă peste o sută de tineri fruntași ai artei scenice!

Organizarea unui asemenea concurs e plină de semnificație. Ea reflectă grija statului nostru pentru ridicarea pe o treaptă și mai înaltă a artei teatrale, atenția de care se bucură viitoarea generație de artiști, cei care vor trebui să ducă mai departe glorioasele tradiții ale teatrului romînesc.

Condițiile în care trăiește și se dezvoltă astăzi tineretul din teatrul nostru sînt cu totul altele ca în trecut. Azi arta noastră teatrală este o problemă de stat. Maeștrii scenei, alături de care se ridică o tînără generație de actori sînt mîndria întregului nostru popor muncitor. Despre asta ne vorbesc sutele de spectacole care se dau în fiecare stagiune, ca și înaltele distincții cu care sînt răsplătiți cei ce și-au închinat viața înfloririi artei noastre teatrale.

Concursul tinerilor creatori din teatre — organizat pentru prima dată în țara noastră — cunoaște o mare amploare. Alături de numeroși alți artiști, vor veni să-și arate măiestria tineri actori, regizori, pictori scenografi din Petroșani, Orașul Stalin, Reșița etc. unde nici vorbă nu era altă dată de existența vreunui teatru de stat. Se vor prezenta la concurs spectacole ca „Tinerețea părinților" al Teatrului Maghiar din Baia Mare, jucat în limba maghiară. Cînd ar fi putut visa în trecut tinerii aparținînd minorităților naționale că vor putea să-și valorifice talentul, jucînd pe scena unui teatru de stat? Astfel, concursul va face un grăitor bilanț al lărgirii simțitoare a rîndurilor tinerilor actori în patria noastră.

Concursul va constitui totodată o trecere în revistă a muncii cu tinerele cadre din teatru în slujba unei arte realiste, strîns legată de viața și aspirațiile poporului nostru. El va arăta în ce măsură și-au însușit tinerii artiști cea mai înaintată concepție despre artă, cum luptă ei împotriva oricăror influențe ale ideologiei burgheze în teatru, pentru o artă nouă, realist-socialistă, care să dezvolte creator luminoasele tradiții ale artei noastre teatrale. Concursul e și un prilej de a aprecia munca dusă de organizațiile U.T.M. în teatrele noastre pentru educarea comunistă multilaterală a tinerilor artiști, pentru creșterea lor în spiritul unei înalte etici cetățenești, în spiritul pasiunii pentru slujirea adevărului și a cauzei celor ce muncesc.

Creațiile cu care se vor prezenta la concurs tinerii artiști, vor face dovada strădaniilor lor pentru dobîndirea unei înalte măiestrii, a capacității de a reda cît mai autentic chipuri de oameni vii, drumul acestora în viață, lupta pentru înfrîngerea greutăților. Nimic nu e mai presus pentru un actor decît să știe că arta lui e așteptată, gustată, că ea emoționează pe oameni, că e înțeleasă de mintea și inima lor, că îndeplinești înaltul rol de educare a oamenilor. De la tînăra generație a teatrelor noastre se așteaptă tocmai o asemenea artă.

Importanța care se dă muncii cu tineretul din teatre este strîns legată de eforturile pentru o artă teatrală mereu proaspătă, tînără. Și, fără îndoială, finala concursului tînărului actor va fi o nouă mărturie a elanului creator al tinerilor noștri artiști, a entuziasmului și dorinței lor de a se instrui și de a-și însuși măiestria. Astfel, aceste finale vor da un nou imbold sprijinirii tinerilor actori — viitorul teatrului nostru, vor arăta cît de condamnabilă este desconsiderarea ce se manifestă încă pe alocuri a cadrelor actoricești tinere.

Tineretul teatrelor noastre este moștenitorul tradițiilor teatrului realist făurit de cei mai buni înaintași ai scenei romînești. De la ei tineretul poate învăța ce înseamnă dragostea pentru profesiune, sacrificiul pentru cauza artei realiste pusă în slujba poporului.

Dar cele mai apropiate izvoare de unde tineretul poate sorbi învățătură sînt experiența și maturitatea teatrală a maeștrilor scenei noastre. Imens este ajutorul pe care-l dau ei creșterii tinerelor cadre de artiști. Indrumarea cu perseverență și răbdare a fiecărui pas în creație, explicarea amănunțită a mijloacelor prin care se poate ajunge la o cît mai desăvîrșită pregătire, sînt tot atîtea căi prin care maeștrii ajută la înflorirea tinerelor talente.

In multe teatre din țară s-a simțit puternic faptul că concursul nu privea exclusiv tineretul și el s-a pregătit cu forțele întregului colectiv. Astfel în unele locuri unde urma să se prezinte un tînăr regizor, în distribuția spectacolului pe care-l avea de montat au intrat numeroși actori cu experiență. La Teatrul Municipal din București, directoarea, artista poporului Lucia Sturza Bulandra, s-a preocupat personal de instruirea și pregătirea tinerilor. In numeroase alte teatre, maeștrii iubiți de la care tineretul deprinde zi de zi măiestria, au considerat că e o datorie a lor să se intereseze de concurs și să ajute în pregătirea lui.

Nu peste tot însă s-au folosit îndeajuns posibilitățile pe care le-a oferit concursul. La Teatrul Național din Iași sau la Teatrul de Stat din Pitești comisia de concurs, tineretul însuși, au dovedit lipsă de interes și astfel n-a fost posibilă pregătirea unui spectacol pentru concurs.

In general însă concursul a stimulat eforturile creatoare ale tinerilor din teatru, a îmbogățit experiența lor de creație; finalele concursului vor constitui o adevărată încununare a acestei rodnice activități prilejuind un bogat schimb de experiență, fiind o adevărată școală a măiestriei artistice. Totodată concursul va oglindi bogăția și varietatea repertoriului în care joacă tineretul. Se vor prezenta fragmente și piese din repertoriul clasic universal, din dramaturgia sovietică, piese scrise de autori progresiști din țările capitaliste. Vor fi interpretate lucrări dramatice ale scriitorilor noștri înaintați din trecut; jucînd în piese contemporane cum ar fi „Lumina de la Ulmi" de Horia Lovinescu sau „Mielul turbat" de Aurel Baranga, tinerii actori vor aduce pe scenă viața epocii pe care o trăim, eroi ai zilelor noastre.

Vom vedea la concurs ce este în stare tineretul din teatrele noastre, entuziasmul cu care creează, imaginația lui înaripată. Vom aplauda la concurs pe cel care se preocupă permanent de a găsi și crea ceva nou, propriu, de a face o artă mereu tînără, cu un bogat conținut de idei, cu o mare valoare educativă.

Tineri actori, regizori și pictori scenografi, întregul nostru tineret muncitor vă urează succes la concurs!

Salut tinerilor actori — viitorul teatrului nostru

Către voi, tineri actori

Sonia Cluceru
Artistă a poporului din R.P.R., laureată a Premiului de Stat

Iubiții mei, îngăduiți-mi acum, cu prilejul finalelor concursului vostru, să vă adresez un călduros salut și să vă urez spor la muncă și succes deplin.

Voi aveți fericirea să vă începeți cariera actoricească sub auspicii minunate, pe care înaintașii mei de acum o jumătate de veac, nici nu îndrăzneau măcar să le viseze. Aveți toată susținerea morală și materială, din partea partidului și guvernului și vă stă înainte un cîmp larg de activitate creatoare.

Dacă veți munci cu rîvnă, cu dragoste și cu disciplină, veți fi la adăpost de orice griji și umilințe. Puteți urca cele mai înalte culmi, însă numai cu o singură condiție: să vă iubiți profesiunea mai mult decît viața, s-o respectați și să-i dăruiți tot ce aveți mai bun în ființa voastră.

Curaj și încredere măsurată și înțeleaptă

Ion Manolescu
Artist al poporului din R.P.R.

Concursul republican inițiat de Ministerul Culturii pentru actorii tineri, nouă celor mai în vîrstă, ne dă putința să ne dăm seama ce și cît știu să folosească cei tineri, învățămintele pe care le-au dobîndit fie în Institutul de teatru fie prin observări, mai ales în acești din urmă zece ani. Dar tinerilor li se oferă prilejul să facă această dovadă iar nouă vîrstnicilor să ne putem bucura și mai mult încă decît ei de succesul lor, menit să asigure pe viitor bunele tradiții ale teatrului romînesc, sporit cu noi învățături.

Nu e vorba de înfrîngeri ori biruințe personale în această extrem de interesantă întrecere, ci de cu totul altceva, care e în strînsă legătură cu credința pe care toți o năzuim în promovarea de noi talente pe care ne sprijinim, dacă vom putea să constatăm că făclia încredințată lor e dată în seama unor tineri destoinici, ale căror calități pentru teatru, înveșmîntate în harul pe care-l au, va fi nu numai bine păstrată, dar și mereu nestinsă.

Curaj și încredere măsurată și înțeleaptă în munca voastră disciplinată și onestă pusă în slujba teatrului nostru, iubiți colegi tineri, nădejdea noastră de mîine.

Vom da viață mărețului program de dezvoltare a agriculturii

* * *

Cuvîntul unui tînăr grădinar

În zilele acestea am citit în ziarul „Scînteia" Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani. Din acest proiect se desprind o serie de indicații ce-mi revin și mie ca tînăr grădinar.

Grădina gospodăriei noastre colective a obținut o serie de rezultate cu care ne putem mîndri; în anul acesta la varză timpurie am obținut o recoltă de 30.000 kg. la hectar în loc de 18-20.000 kg. cît se obținea în mod obișnuit; la varza creață am recoltat 25.000 kg. la ha. în loc de 14-16.000 cît e recolta în medie; recolta de 70.000 kg. dovlecei la ha. este aproape încă odată decît recolta obișnuită, iar soiul de roșii „Imun" a dat de asemenea, rezultate frumoase.

Gospodăria noastră colectivă aprovizionează zilnic piața orașului Oradea cu legume și zarzavaturi proaspete, avînd amenajat în acest scop o gheretă. Venitul realizat din grădină numai pînă în prezent, depășește suma de 70.000 lei.

Cu toate aceste rezultate, citind Proiectul Directivelor și stînd de vorbă cu președintele gospodăriei noastre colective am ajuns la concluzia că noi putem obține din cele 8 hectare de grădină pe care le avem o recoltă mai mare decît pînă acum.

De aceea, răspunzînd sarcinilor pe care partidul ni le trasează și care vor duce necontenit pe de o parte la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc, iar pe de altă parte la sporirea veniturilor gospodăriei noastre, eu mă angajez să realizez următoarele:

Voi acorda un deosebit interes pentru asigurarea lotului semincer de ardei, castraveți, dovlecei, vinete, roșii etc., din soiurile care au dat cea mai bună recoltă în grădina noastră. O cantitate de circa 60 kg. de semințe va fi pusă în vînzare. În toamna acestui an, grădina gospodăriei noastre colective va fi înzestrată cu o răsadniță de 1.000 m.p. Pentru a da cît mai multe legume timpurii în răsadniță se vor face primele însămînțări încă de la începutul lunii decembrie.

Experiența muncii de zi cu zi m-a învățat că în special pe acele terenuri unde sînt cultivate legume timpurii, cu multă ușurință se pot organiza culturi duble. Astfel pe cele 3 hectare din grădina ce urmează în anul viitor să fie cultivate cu gulii timpurii cartofi timpurii, salată timpurie vor fi cultivate după recoltarea acestora cu conopidă, salată de toamnă, varză creață etc. În felul acesta grădina noastră va asigura o mare cantitate de legume pînă toamna tîrziu.

Întreaga noastră muncă va fi mai bine organizată. Peste cîteva zile la grădină va fi instalat un motor electric de 6 c.p. cu ajutorul căruia se vor face irigații sistematice. Noi vom folosi din plin în acest scop apa din valea Peța.

Pentru a da cît mai multe legume oamenilor muncii de la oraș, eu mă angajez să studiez cărți și broșuri în legătură cu profesia mea, să aplic pe o scară și mai largă în munca de zi cu zi metodele agrotehnice.

STOIANOV GHEORGHE
grădinar la gospodăria agricolă colectivă „8 Martie"-Seleuș
regiunea Oradea

Economii, raționalizări și inovații la Centrul mecanic S. M. T. Constanța

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru **Ghițuică Ion**).

Colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri de la centrul mecanic S.M.T. Constanța, care în majoritate este un colectiv tînăr, se numără printre colectivele fruntașe din oraș care au primit cu bucurie Proiectul de Directive al Congresului al II-lea al Partidului și desfășoară lupta pentru a îndeplini indicațiile lui.

Aplicînd înaintatele metode de lucru sovietice Bîkov-Borîkevici, Kolesov, Voroșin și altele, întregul colectiv de muncitori au realizat anul acesta economii de materii și materiale în valoare de peste 800.000 lei, sumă care este echivalentă cu prețul de cost a 5.000 bucăți bucșe de bronz K. D. 35, 2.000 bucăți dulii ventilatoare, 1.000 bucăți filtre curățitoare I.A.R., 100 bucăți menghine paralele și 500 bucăți filtre duble ulei I.A.R.

Fruntașe în realizarea de economii pînă acum sînt secțiile lăcătușerie și turnătorie, conduse de comuniștii Stoian Grigore și Samson Mișu în cadrul cărora lucrează și membrii brigăzilor de producție conduse de utemiștii Sînia Alexandru și Milcov Gheorghe care de la începutul anului au realizat economii de peste 485.000 lei.

In această întreprindere, în comparație cu anii trecuți numărul inovațiilor și raționalizărilor a crescut simțitor în acest an. Acest lucru îl dovedește registrul de înregistrări al inovațiilor de la cabinetul tehnic al întreprinderii. De la începutul anului au fost prezentate de către tineri și vîrstnici peste 18 inovații dintre care 13 au fost acceptate și 3 aplicate.

Muncind cu spor și dînd lucru de bună calitate, muncitorii Centrului mecanic S.M.T. Constanța contribuie la lărgirea mecanizării lucrărilor agricole.

Neînfricați șoimi ai patriei

ȘTEFĂNESCU GHEORGHE
(Locotenent major)

DUGACI LIVIU
(Locotenent)

I. PLOTOGEA
(Locotenent)

Se apropie Ziua Aviației. A intrat în tradiția poporului nostru ca la aniversarea marii victorii a aripilor romînești — cînd aviatorul Aurel Vlaicu a învins pe dealul Cotrocenilor pe atîția zburători străini — să se sărbătorească Ziua Aviației. In acest an sărbătorirea zilei capătă o deosebită importanță. Astăzi, la bilanțul unui deceniu glorios de luptă și victorii, aviația patriei noastre se prezintă cu un tezaur bogat de realizări și succese. Șoimii patriei noastre, fii credincioși ai poporului, își înzecesc eforturile pentru însușirea unei înalte măiestrii de zbor. Izvorul succeselor lor obținute în pregătirea tehnică și politică constă în forța exemplului de felul cum și-au servit patria aviatorii sovietici ca Alexei Meresiev, Ivan Cojedub, căpitanul Gastello. Pilda vieții și a luptei lor sădește în sufletele zburătorilor noștri dorința aprigă de a sluji poporul și patria. Dragostea înflăcărată față de patrie, devotamentul nemărginit față de guvern, partid și popor întărește hotărîrea zburătorilor noștri de a se pregăti cît mai temeinic pentru a deveni pricepuți și neînfricați șoimi, străjuitori ai cerului senin al patriei. Din rîndul piloților, navigatorilor și tehnicienilor s-au ridicat tineri înflăcărați și plini de avînt. Numele unor zburători ca lt. maj. Ștefănescu Gheorghe, lt. Dugaci Liviu, lt. I. Plotogea, serg. Oancea Jenică, serg. Guță Nicolae, sînt binecunoscute în unitățile lor. Ei sînt mîndria comandanților și a tovarășilor lor de zbor.

La baza muncii și a succeselor lor stă însușirea experienței aviatorilor sovietici. Din manualele tehnice de specialitate sau din cărțile scrise de vestiții aviatori sovietici, în care aceștia își împărtășesc experiența și măiestria lor, aviatorii noștri sorb seva forței și a siguranței. Inarmați cu această știință ei se înalță cutezători, tot mai sus, spre înălțimile albastre. De acolo ei trimit un salut cald poporului la liniștea căruia șoimii noștri veghează cu străşnicie, neobosiți, vigilenți.

Serg. OANCEA JENICA

Serg. GUȚA NICOLAE

Ultima consfătuire înaintea zborului

Erou al Muncii Socialiste

Vasile Voichiță

Printre tractoriștii de la Sînnicolaul-Mare din regiunea Arad, numele lui Vasile Voichiță poate fi considerat ca cel mai cunoscut de prin părțile locului. Aceasta nu surprinde pe nimeni care cunoaște munca și viața acestui șef de brigadă care a știut cum să-și organizeze munca, să-și îndeplinească planul bine și la timp, datorită energiei sale și negreșit și metodelor înaintate de muncă pe care le aplică.

Vasile Voichiță a cunoscut viața grea și aspră de argat pe cînd trebăluia pe la chiaburi.

Deși numără 30 de ani, Vasile Voichiță și-a putut cîștiga un prestigiu mare; pentru mulți tractoriști tineri din brigada lui și din stațiune constituie un bun exemplu de urmat.

În muncă el dă atenție cîtorva lucruri principale și anume: să îndeplinească planul, să dea lucrări de calitate, iar mașina lui să dea cel mai mare randament și să meargă ca un ceasornic. A învățat să aplice metodele sovietice în mod creator, ceea ce îi aduce noi succese în muncă. Așa se face că el aplică metode înaintate pentru îngrijirea și exploatarea rațională a tractoarelor, cum ar fi metoda graficului orar, folosirea cuplajelor de mai multe mașini la un tractor, montarea celei de a patra trupițe la plugul „Mărgineanca", două secerători la un tractor sau două pluguri la un tractor la lucrările de dezmiriștit și cîte altele.

Și cum era firesc aplicarea acestor metode i-a adus și rezultate importante în muncă. Așa se face că în anul 1953 brigada lui a realizat 6.000 hantri iar în 1954 socotind timpul de la 1 ianuarie și pînă la 1 iulie, un singur tractor din brigadă a realizat 961 hantri față de 514 cîți erau planificați. Nu i-a fost străină nici lupta pentru economii de carburanți și piese. Numai în 1953, brigada a realizat 199.514 lei economii de piese și carburanți.

Strădania lui nu a fost zadarnică. Partidul și guvernul i-au răsplătit succesele pe care le-a obținut. Prima dată a fost decorat cu Ordinul Muncii clasa III-a, și nu mult după aceasta cu medalia „A V-a aniversare a Republicii Populare Romîne". Dar cea mai înaltă distincție, care constituie mîndria tractoriștilor de la Sînnicolaul-Mare este acea pe care a primit-o nu de mult șeful de brigadă Vasile Voichiță: titlul de Erou al Muncii Socialiste.

In fața lui Vasile Voichiță stă sarcina de mare importanță pentru socializarea agriculturii, aceea de a da lucrări de cea mai înaltă calitate, de a prelungi viața tractorului și a obține un randament cît mai mare posibil de la mașină pentru ca țăranii întovărășiți sau colectiviștii să poată culege rod bogat de pe pămînturile îngrijite cu dragoste și hărnicie.

Erou al Muncii Socialiste, lui Vasile Voichiță nu-i va fi greu să-și îndeplinească cu sfințenie misiunea pe care o are în opera de socializare a agriculturii.

★ —●— ★

Din poșta de ieri

Cooperativa din comuna Novaci a luat din vreme măsuri pentru buna organizare a acțiunii de conservare a fructelor și legumelor. Datorită muncii de popularizare întreprinsă în această acțiune numeroși țărani muncitori au valorificat fructe prin cooperativă. Astfel au fost valorificate de către Ciorogaru Elena, din comuna Novaci 579 kg. prune, Popa Ion din comuna Pociovaliștea 600 kg. prune, Negucioiu Florica 1216 kg. prune, Duligeanu Ilie din comuna Novaci 345 kg. smeură, Ungureanu Eufrosina 275 kg. smeură, Martescu Maria 235 kg. smeură și Taban Dochia 220 kg. smeură.

Pînă în seara de 25 august centrul de conservat fructe al cooperativei din comuna Novaci achiziționase 14.672 kg. smeură, 10.377 kg. mere și 11.300 kg. prune.

În munca de achiziționare a fructelor s-au evidențiat în mod deosebit tînăra achizitoare Ciocan Ana și Păsărica Petre.

Corespondent
MIHAILESCU VASILE

In urmă cu cîteva zile orașul Turnu Severin s-a îmbogățit cu o mare instituție de cultură: teatrul de vară „Patria".

Teatrul are o capacitate de aproape 1000 locuri și este prevăzut cu cele mai moderne instalații scenice. De asemenea a fost construită și o cabină cinematografică.

La festivitatea inaugurării teatrului, ansamblul artistic de cîntece și dansuri din oraș care a ieșit primul pe regiune la concurs a prezentat un reușit și bogat program artistic.

Corespondent
BAGHINA ARISTICA

—●—

In legătură cu organizarea mitingului aviatic

Comisia centrală pentru organizarea mitingului aviatic, care va avea loc în ziua de 5 septembrie a.c. ora 10 pe aeroportul Băneasa, comunică:

Cetățenii Capitalei care doresc să participe la mitingul aviatic își pot procura bilete prin comitetele sindicale de întreprinderi și instituții, de la casele de bilete ale cinematografelor, încasatorii de tramvaie și autobuze și de la debite.

În ziua mitingului se pot procura bilete de la casele special instalate în „Piața Scînteii".

Pentru a ușura transportul cetățenilor către aeroportul Băneasa, I.T.B.-ul a luat următoarele măsuri:

Pe liniile de tramvai 3 și 4, care duc la „Piața Scînteii", vor circula mai multe vagoane ca deobicei. Linia 20 va fi prelungită pînă la „Piața Scînteii" și va purta mențiunea „direct Piața Scînteii". Se va înființa o linie specială de tramvai „linia S", care va circula între Piața 28 Martie și Piața Scînteii, cu mențiunea că îmbarcarea și debarcarea se face la piața de flori. În total vor fi puse la dispoziția publicului 88 garnituri de tramvai, care vor circula la un interval de maximum 40 secunde vagon de vagon.

Se înființează o linie specială de autobuze „linia F", care va circula între Piața Victoriei și Piața Scînteii pe itinerariul: Piața Victoriei, Bulevardul 1 Mai, str. Clucerului, Bdl. Miciurin și Piața Scînteii. Îmbarcarea se va face pe Bdl. 1 Mai. Liniile de autobuze 31 și 32 vor circula normal și întărite. Troleibuzele nu vor circula în dimineața zilei de 5 septembrie a.c.

După terminarea mitingului aviatic, cele 88 garnituri de tramvai vor fi întărite cu noi garnituri, astfel încît într-o oră capacitatea de transport se va ridica la peste 20.000 persoane.

Accesul publicului pe aeroportul Băneasa este permis între orele 7-9,30. După această oră nu se mai permite intrarea pe aeroport.

Să fie îmbunătăţită instruirea propagandiştilor în regiunea Galaţi

In această perioadă în organizaţiile U.T.M. se desfăşoară pregătiri pentru deschiderea noului an de învăţămînt politic. Este un fapt ştiut că succesul învăţămîntului politic depinde în foarte mare măsură de propagandişti; de aceea se şi spune că propagandistul este figura centrală în învăţămîntul politic. De nivelul politic şi ideologic al propagandistului, de cunoştinţele sale de cultură generală depinde calitatea lecţiilor şi a convorbirilor, puritatea lor ideologică în cercurile şi cursurile U.T.M.

Cursurile serale de calificare a propagandiştilor de la oraşe au scopul să-i înarmeze cu o serie de probleme importante ale teoriei marxist-leniniste, să-i înveţe să lege teoria de practica construirii socialismului, să-i înarmeze cu probleme de metodică şi anume cum trebuie pregătită şi condusă convorbirea în cadrul cercului politic de către propagandist şi despre organizarea muncii propagandistului în conducerea cercului sau a cursului de care răspunde.

Cursurile serale de calificare a propagandiştilor sporesc interesul acestora pentru un studiu sistematic şi organizat, îi înarmează în vederea desfăşurării unei munci bogate în conţinut, îi feresc de bucherism şi dogmatism, de ruperea teoriei de practică în studiu.

Aceste cursuri îşi pot atinge însă scopul numai dacă sînt temeinic organizate, dacă se desfăşoară la un înalt nivel ideologic. Din păcate unele organe U.T.M. din regiunea Galaţi n-au înţeles acest lucru.

Cei ce caută justificări

Comitetul orăşenesc U.T.M. Brăila n-a terminat încă selecţionarea şi confirmarea propagandiştilor, deşi de la 1 august trebuia să înceapă instruirea lor prin cursurile serale de calificare a propagandiştilor.

Tovarăşul Zdrînc Gheorghe, şeful secţiei de propagandă şi agitaţie a comitetului orăşenesc U.T.M. afirmă cu multă nevinovăţie cînd este întrebat de ce există atîta tărăgănare în munca cu propagandiştii: „I-am primit instrucţiuni... le-am copiat de la comitetul raional U.T.M. Brăila".

La comitetul regional U.T.M. Galaţi se afirmă că activul a fost instruit la timp cu sarcinile legate de pregătirea noului an de învăţămînt politic. Tov. Zdrînc Gheorghe ascunde însă lipsurile lui sub paravanul lipsei de instrucţiuni scrise.

In vederea organizării cursului seral de calificare a propagandiştilor, la secţia de propagandă şi agitaţie a comitetului orăşenesc U.T.M. Brăila există un plan bine întocmit: cu date precise, cu sarcini împărţite în toate amănuntele. Pentru pregătirea lecţiilor au fost planificaţi activişti cu munci de răspundere bine pregătiţi, care pot asigura conţinutul de idei şi puritatea ideologică a lecţiilor. Este ştiut însă că nu e suficient să existe un plan bun pe hîrtie. Principalul e punerea lui în aplicare, lucru de care nu s-a îngrijit comitetul orăşenesc U.T.M. Brăila. In luna august, seminarul n-a putut funcţiona pentru că propagandiştii nu erau recrutaţi şi confirmaţi de către biroul comitetului orăşenesc. Nimic nu poate justifica atitudinea pasivă a biroului comitetului orăşenesc U.T.M.-Brăila în această privinţă.

Tărăgănarea şi lipsa de răspundere în recrutarea şi confirmarea propagandiştilor la comitetul orăşenesc U.T.M. Brăila a dus la întîrzierea cu cîteva săptămîni a deschiderii cursului seral de calificare a propagandiştilor. Acest fapt poate avea urmări asupra calităţii acestor cursuri. De aceea grija comitetului orăşenesc U.T.M. trebuie să fie îndreptată cu toată seriozitatea asupra conţinutului lecţiilor, veghind asupra purităţii ideologice şi a legării teoriei cu practica construcţiei economice şi culturale. Comitetul orăşenesc U.T.M. Brăila trebuie să ia grabnice măsuri pentru terminarea selecţionării propagandiştilor, pentru instruirea lor temeinică asupra sarcinilor ce le revin în noul an de învăţămînt politic.

Nici o clipă nu trebuie uitat faptul că o bună instruire a propagandiştilor ne asigură mai tîrziu calitatea învăţămîntului politic în cercurile şi cursurile politice.

Lecţii care nu-şi ating scopul

Intr-o dimineaţă tovarăşul Dramaşcu Vasile, şeful secţiei de propagandă şi agitaţie a comitetului orăşenesc U.T.M. Galaţi, a rămas în mare încurcătură. Trebuia ţinută în faţa propagandiştilor care urmează cursul seral de calificare pe lîngă comitetul orăşenesc U.T.M. lecţia „Sarcinile P.M.R. în domeniul dezvoltării industriei şi a producţiei bunurilor de larg consum" şi conferenţiarul n-a pregătit-o. O altă lecţie din program n-a fost pregătită, aşa că nu aveau cu ce s-o înlocuiască.

După oarecari frămîntări, problema a fost rezolvată „operativ", astfel ca propagandiştii să nu vină „degeaba" la curs. Prin sertarele secţiei de propagandă şi agitaţie a comitetului regional U.T.M. s-a găsit o lecţie asemănătoare ca temă cu una din lecţiile prevăzute în program. Ea se intitula „Rolul şi importanţa răspîndirii ideilor marxist-leniniste în educarea comunistă a tineretului. Sarcinile organizaţiilor U.T.M. în domeniul ridicării nivelului ideologic şi teoretic al cadrelor şi membrilor U.T.M."

Din moment ce altă lecţie nu avea, tov. Dramaşcu a socotit că e bine s-o folosească pe asta. Ce-i drept, lecţia era cam veche, dar asta-i un „amănunt" care nu avea importanţă pentru tov. Dramaşcu.

Lecţia a fost întocmită cu un an în urmă şi destinată, probabil, unui alt curs. Fiind o lecţie veche ea a fost lipsită în primul rînd de problemele actuale ale politicii partidului. De exemplu ea n-a cuprins nici o idee despre programul de măsuri economice elaborat de Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953 pentru dezvoltarea economiei naţionale şi creşterea nivelului de trai material şi cultural al poporului muncitor.

In lecţie nu s-a explicat temeinic că studiul teoriei marxist-leniniste trebuie făcut nu în mod abstract, ci în strînsă legătură cu practica construcţiei socialiste, în strînsă legătură cu sarcinile reeşite din hotărîrile partidului şi guvernului.

Organizaţia noastră a primit un îndreptar preţios pentru îmbunătăţirea muncii sale prin Hotărîrea Biroului Politic al C. C. al P. M. R. cu privire la activitatea Uniunii Tineretului Muncitor, care printre altele, a arătat că învăţămîntul politic U. T. M. s-a desfăşurat nesatisfăcător, rupt de viaţă, de principalele sarcini politico-economice, actuale. Lecţia nu a explicat însă sarcinile puse de partid în faţa Uniunii Tineretului Muncitor, pentru îmbunătăţirea muncii de educaţie comunistă a tineretului.

Ea nu a tratat la un nivel corespunzător sarcinile ce revin învăţămîntului politic de U.T.M. în noul an şcolar, metodele de muncă ale propagandiştilor în conducerea cercurilor şi cursurilor politice.

Multe lucruri erau prezentate în lecţie în mod confuz şi abstract. Lecţia abunda de citate, dintre care unele fără o strînsă legătură cu tema. Ascultînd lecţia aveai impresia că ea este constituită exclusiv pe baza citatelor.

Vrînd să explice, probabil, importanţa ridicării calităţii învăţămîntului politic, lecţia citită de tov. Dramaşcu indica să nu se cuprindă prea mulţi tineri în învăţămîntul politic, sub motiv că asta ar dăuna calităţii.

Desigur, această lecţie confuză şi încîlcită, ajunsă cu totul întîmplător în faţa propagandiştilor, nu şi-a putut atinge scopul.

Mai mult. Ea a furnizat idei greşite, confuze. Conducerea cursului va trebui să limpezească problemele care au rămas neclare în urma acestei lecţii, pentru ca propagandiştii să aibe o orientare clară în viitoarea lor activitate.

De ce s-a predat o asemenea lecţie la cursul de instruire a propagandiştilor? Tov. Dramaşcu Vasile ar răspunde: n-am avut altă lecţie, conferenţiarul nu s-a pregătit. Asta este adevărat. Dar vina este tot a biroului comitetului orăşenesc U.T.M. Galaţi care nu s-a ocupat de pregătirea din timp şi la un înalt nivel ideologic a lecţiilor.

Comitetul orăşenesc U.T.M. a antrenat un larg activ de lectori pentru a ţine conferinţe la cursul de calificare a propagandiştilor: activişti de partid, activişti U.T.M. etc. Dar comitetul orăşenesc nu munceşte cu aceşti tovarăşi. Astfel, odată ce ei au fost anunţaţi de tema lecţiei pe care trebuie s-o ţină în faţa propagandiştilor şi ziua respectivă, comitetul orăşenesc nu mai are nici o legătură cu ei. Or, este foarte necesar să se discute împreună cu lectorii şi tematica lecţiei, să li se explice asupra căror idei anume trebuie pus accentul în lecţie. De asemenea este necesar un control temeinic pentru ca lecţia să fie gata la timp.

Toate acestea la comitetul orăşenesc U.T.M. Galaţi însă nu se fac. Aşa s-a întîmplat „surpriza neplăcută" cu lecţia amintită, care a pus în mare încurcătură conducerea cursului. Oare ce exemplu bun poate oferi propagandiştilor faptul că lecţia „Sarcinile P.M.R. în domeniul dezvoltării industriei şi a producţiei bunurilor de larg consum", care trebuia predată, a fost amînată din cauză că lectorul n-a pregătit-o şi înlocuită cu o lecţie necorespunzătoare, găsită la întîmplare?

Asemenea metode greşite de muncă, care dăunează calităţii învăţămîntului politic, trebuie să fie curmate încă de la început.

Imbunătăţirea calităţii cursului de instruire a propagandiştilor cere din partea comitetului orăşenesc U.T.M. Galaţi să lichideze lipsurile existente, să-şi intensifice munca cu lectorii, să-i îndrumeze şi să-i ajute. Trebuie asigurat ca fiecare lecţie care se expune în faţa propagandiştilor să aibă un bogat conţinut de idei, să fie strîns legată de practică, să aibă la bază hotărîrile partidului şi guvernului. Ele trebuie să fie totodată lecţii-model pentru viitorii propagandişti. Este indicat ca lecţiile care se predau la cursul de calificare a propagandiştilor să fie discutate şi aprobate de biroul comitetului orăşenesc U.T.M. De asemenea este necesar ca la întocmirea lecţiilor să fie consultate şi cabinetele de partid.

Acordind mai multă atenţie calităţii lecţiilor, comitetul orăşenesc U.T.M. Galaţi va putea pregăti în mod temeinic pe viitorii conducători ai cercurilor şi cursurilor politice şi-i va învăţa ca la rîndul lor să acorde atenţia cuvenită calităţii învăţămîntului politic. Lecţia predată de tov. Dramaşcu a fost şi din acest punct de vedere un prost exemplu pentru propagandişti. Asemenea lecţii nu ajută, ci dăunează calificării propagandiştilor.

Ocupîndu-ne de activitatea cursului de calificare a propagandiştilor din Galaţi, nu putem trece cu vederea nici lipsurile comitetului regional U. T. M. Cu toate că acest curs funcţionează în oraşul Galaţi, deci nu departe de comitetul regional, totuşi — secţia regională de propagandă şi agitaţie n-a controlat şi îndrumat în mod calificat activitatea lui.

Tov. Ionescu, activist al secţiei de propagandă şi agitaţie, a încurajat chiar conducerea cursului în expunerea unor lecţii necorespunzătoare, punîndu-i la dispoziţie lecţia amintită mai sus. Invăţînd din aceste lipsuri, trăgînd concluzii juste, comitetul regional U.T.M. trebuie să-şi îndrepte atenţia spre îmbunătăţirea activităţii cursului de calificare al propagandiştilor din oraşul Galaţi.

Trebuie făcut totul pentru ca propagandiştii care urmează acest curs să dobîndească bogate cunoştinţe teoretice, culturale şi metodice — lucruri atît de necesare în viitoarea lor activitate.

Principalul în seminarii-conţinutul de idei

Cu cîteva zile în urmă la cursul de calificare al propagandiştilor de pe lîngă comitetul orăşenesc U.T.M.-Galaţi a avut loc seminarul la lecţia „P.M.R. forţa conducătoare şi îndrumătoare a poporului nostru pe drumul dezvoltării economiei naţionale şi a ridicării continue a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii".

La grupa a II-a de seminar discuţiile au fost generale şi n-au atins o serie de probleme importante. In seminar n-a reeşit cu toată tăria ideea că toate realizările înfăptuite în patria noastră pe drumul construirii socialismului se datoresc faptului că în fruntea poporului se află partidul călăuzit de învăţătura marxist-leninistă şi de experienţa istorică a construirii socialismului în U.R.S.S., că politica partidului este expresia intereselor vitale şi năzuinţelor celor mai scumpe ale poporului muncitor. Este inadmisibil faptul că la seminar nici nu s-a amintit măcar despre importantele hotărîri din august 1953 ale Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. menite să ducă la ridicarea continuă a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii din ţara noastră.

Partidul şi guvernul îndreaptă principalele eforturi acum spre lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii şi sporirea producţiei bunurilor de larg consum. Succesele dobîndite de industria noastră grea, care este dezvoltată mai departe în mod raţional, neforţat, a creat o temelie trainică pentru creşterea rapidă a producţiei agricole şi a produselor de larg consum. Despre aceste lucruri nu s-a vorbit în cadrul seminarului.

Aşa cum a arătat hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea Uniunii Tineretului Muncitor, principala sarcină de luptă a U.T.M. în perioada actuală este să educe întreaga generaţie tînără pentru traducerea în viaţă a hotărîrilor Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953, hotărîri de a căror înfăptuire depinde acum dezvoltarea continuă a economiei naţionale şi îmbunătăţirea simţitoare a condiţiilor de trai ale maselor muncitoare.

In seminar nu s-a amintit deloc despre hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. care, analizînd activitatea U.T.M., a trasat un program de luptă Uniunii Tineretului Muncitor, arătîndu-i drumul pe care trebuie să-l urmeze pentru continua îmbunătăţire a muncii sale.

De asemenea, nu s-a vorbit despre faptul că alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, alianţă în care rolul conducător îl are clasa muncitoare, este temelia regimului nostru democrat-popular.

Este inadmisibil ca despre asemenea documente să nu se spună un cuvînt, odată ce una din problemele discutate era şi sarcinile U.T.M. ca ajutor şi rezervă a partidului.

In seminar s-au făcut confuzii care n-au fost combătute. De pildă, tovarăşul I. Palamidis a confundat partidul cu o organizaţie de masă. Or, noi ştim că partidul nu este organizaţie de masă, ci este detaşamentul de avangardă al clasei muncitoare, forţa conducătoare şi îndrumătoare a oamenilor muncii în lupta pentru construirea socialismului în R.P.R.

Atunci însă cînd s-a discutat despre importanţa organizaţiilor de masă din R.P.R. în mobilizarea oamenilor muncii la înfăptuirea politicii partidului, însăşi responsabilei grupului de seminar — tov. Cojocaru Elena — această problemă nu-i era clară. Astfel se explică de ce ea n-a lăsat să se discute şi despre alte organizaţii de masă, afară de U.T.M. Cînd unii cursanţi ai cursului de calificare, ca tov. Ciobanu Valer şi alţii, au cerut să vorbească şi despre celelalte organizaţii de masă, tov. Cojocaru le-a răspuns în doi peri: „poftim, dacă ai găsit alte organizaţii de masă" şi cînd un tovarăş a început să vorbească despre sfaturile populare, responsabila grupului de seminar l-a întrerupt, afirmînd categoric că sfaturile populare nu sînt organizaţii de masă. Apoi ea n-a mai lăsat să se discute nimic despre organizaţiile de masă. In seminar nu s-a dezbătut temeinic ideea că organizaţiile de masă, printre care şi U.T.M., sînt curelele de transmisie cu ajutorul cărora partidul introduce în rîndul maselor politica sa.

In seminar în loc să se fi discutat despre transformările înfăptuite în ţara noastră sub conducerea partidului, despre succesele obţinute în dezvoltarea economiei şi culturii, s-au amintit doar diferite evenimente istorice, importante, punîndu-se însă accent pe data lor şi nu pe însemnătatea ce o reprezintă. Aşa, de exemplu, s-a arătat că la 11 iunie 1948 a avut loc naţionalizarea principalelor mijloace de producţie din industrie şi transport, a băncilor. Dar nu s-a arătat că acesta a fost un act revoluţionar în urma căruia a luat fiinţă un puternic sector socialist în economia noastră, în care a dispărut exploatarea omului de către om. O asemenea tratare a problemelor este bucherească şi ea nu ajută propagandiştii să le pătrundă esenţa.

In anii regimului de democraţie populară şi în regiunea Galaţi au luat fiinţă noi întreprinderi, numeroase S.M.T.-uri, gospodării de stat, gospodării colective şi întovărăşiri agricole etc. a căror dezvoltare oferă un bogat material pentru exemplificarea şi înţelegerea problemelor teoretice. Acest material faptic nu s-a folosit în cadrul seminarului.

Concluzia la care ajungi după un asemenea seminar este aceea că propagandiştii n-au învăţat multe lucruri noi. Un asemenea seminar nu-şi atinge scopul şi anume acela de a înarma propagandiştii cu o serie de cunoştinţe foarte necesare, ca ei să poată transmite şi altora înaintatele idei ale marxism-leninismului şi să poată explica principalele sarcini politico-economice actuale.

Seminarul grupei a II-a de la cursul de calificare a propagandiştilor din Galaţi a arătat că Comitetul orăşenesc U.T.M. Galaţi se interesează numai de aspectul formal al calificării propagandiştilor şi nu de ceea ce este principal — conţinutul de idei, puritatea ideologică.

O cauză care a permis să se strecoare confuzii în seminar şi să lase probleme nelămurite este şi faptul că responsabilii de grupe de seminar n-au dezbătut în prealabil problemele care vor fi puse în seminar pentru ca ei să fie siguri pe material şi lămuriţi în primul rînd. Totodată această discuţie între responsabilii grupelor de seminar ar fi înarmat pe aceştia cu metodele de conducere a convorbirilor.

In urma unei discuţii colective tovarăşa Cojocaru Elena n-ar fi venit în faţa propagandiştilor fără să fie stăpînă ea însăşi, pe material, folosind metode şcolăreşti de întrebare şi răspuns, ci ar fi antrenat propagandiştii la o discuţie vie, creatoare. Ea a avut însă o atitudine pasivă în seminar şi distantă faţă de propagandişti, ceea ce a contribuit la întreţinerea unui spirit lipsit de curaj în dezbaterea problemelor. Au fost propagandişti ca tov. Turcitu Maria şi alţii care nu s-au pregătit pentru seminar. Or, este foarte important ca propagandiştii care urmează cursurile de calificare să le frecventeze cu regularitate şi să studieze materialul bibliografic recomandat.

Comitetul orăşenesc U.T.M. trebuie să traseze sarcini comitetelor organizaţiilor de bază U.T.M., să controleze cu cea mai mare seriozitate modul în care propagandiştii urmează cursul de calificare şi cum se pregătesc pentru seminarii.

Comitetul orăşenesc U.T.M. Galaţi trebuie să tragă urgent învăţăminte din primele lecţii şi seminarii ale cursului de calificare a propagandiştilor şi să nu uite că principalul este conţinutul politic şi ideologic al lecţiilor şi seminariilor.

Din cele arătate mai sus reiese faptul că în regiunea Galaţi există slăbiciuni mari în instruirea propagandiştilor de la oraşe. Pentru aceste lipsuri principala vină o poartă, fireşte, comitetul regional U.T.M. Galaţi, care n-a îndrumat şi controlat temeinic activitatea comitetelor orăşeneşti în munca de calificare a propagandiştilor.

La 1 octombrie 1954 se vor deschide cercurile şi cursurile politice de la oraşe. Timpul scurt care ne mai desparte de această dată trebuie folosit din plin pentru pregătirea deschiderii noului an de învăţămînt politic şi, în primul rînd, pentru ridicarea calificării propagandiştilor. De asemenea trebuiesc luate măsuri pentru buna desfăşurare a seminariilor cu propagandiştii de la sate, precum şi pentru pregătirea cursurilor de instruire a propagandiştilor cu scoaterea din producţie.

In cursurile şi seminariile propagandiştilor trebuie acordată o atenţie deosebită studierii proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, precum şi a proiectului Statutului modificat al P.M.R.

Comitetul regional U.T.M. Galaţi trebuie să acorde un sprijin mai serios comitetelor raionale şi orăşeneşti în munca de calificare a propagandiştilor, pentru ca viitorii conducători ai cercurilor şi cursurilor politice să fie în stare să ridice la un înalt nivel ideologic învăţămîntul politic de U.T.M.

Concertele grupului de muzicieni sovietici sosiţi în ţara noastră cu prilejul sărbătoririi zilei eliberării, sînt o contribuţie la strîngerea legăturilor de prietenie dintre poporul nostru şi marele popor sovietic. Ele sînt primite cu mare bucurie atît de public cît şi de oamenii de artă care şi de data asta au venit în număr mare să aplaude pe solii celei mai înaintate arte.

Zilele trecute, în sala Ateneului R.P.R. a avut loc Concertul simfonic extraordinar al Filarmonicii de stat din Bucureşti, dirijat de Niazi, Maestru emerit al Artei din R.S.S. Azerbaidjană, laureat al premiului Stalin, prim dirijor al Orchestrei simfonice de stat „Uzeir Gadjibekov" din Azerbaidjan.

Concertul a cuprins în program Simfonia IV-a în fa minor de Ceaikovski, Concertul nr. 3 pentru pian şi orchestră în re minor de Rachmaninov, avînd ca solist pe pianistul Victor Merjanov, laureat al Concursului Unional şi al celui de al IV-lea Concurs Internaţional „Chopin" de la Varşovia şi fantezia simfonică „Francesca da Ramini" de Ceaikovski.

Prima fotografie reprezintă pe pianistul Victor Merjanov. A doua ne redă un aspect din timpul acestui concert.

Recitalul artiştilor sovietici la Cluj

Joi a avut loc în sala de festivităţi a Casei universitarilor din Cluj al doilea recital extraordinar dat de artiştii sovietici Rudolf Barşai, violă, Iakov Slobodkin, laureat al concursului unional şi al concursului internaţional de la Praga, violoncel, şi Iulian Sitkoveţki, laureat al concursului unional şi al concursului internaţional de la Varşovia, vioară. Acompaniamentul la pian a fost susţinut de pianistul Alexandr Dediuhin.

Programul concertului a cuprins lucrări de Bach, Glier, Schubert, Chopin, Şostacovici, Paganini şi alţii.

Publicul clujan a răsplătit cu vii aplauze frumoasa interpretare a artiştilor sovietici.

Minunaţi oameni — adevăraţi tovarăşi

In staţia Tecuci-Nord, acceleratul care te duce sau te aduce de la Iaşi stă mai mult timp. Locomotiva, gîfîind parcă de atîta alergătură, este înlocuită cu alta, care, pînă atunci aşteptase pe linia alăturată.

In timpul cît durează schimbarea maşinii un muncitor îmbrăcat în salopetă — de cele mai multe ori un tînăr — dă ocol trenului verificînd starea tehnică a vagoanelor. Cu un ciocan înfipt într-o coadă neobişnuit de lungă, pe care sînt înşiruite cîteva rondele de cauciuc, izbeşte în bandajul fiecărei roţi, atent la sunetul pe care-l stîrneşte lovitura. Cu dosul palmei încearcă apoi încălzirea cuzineţilor de osie. Cînd şi proba frînei a fost făcută, misiunea lăcătuşului de revizie este terminată.

Despre munca lor, a celor care, în staţia Tecuci, se străduiesc să asigure circulaţia fără deficienţe a vagoanelor ce transportă călătorii şi bunurile acestora, ne-a scris de curînd tînărul lăcătuş de revizie Ion Lungu.

Dar, să lăsăm loc faptelor să vorbească.

...Era o perioadă cînd aprovizionarea cu unele piese de schimb a reviziei de vagoane Tecuci rămăsese în urmă. Mai că nu era zi în care să nu rămînă în staţie cîteva vagoane care nu puteau fi reparate şi folosite la drum din cauza lipsei acestor piese. Ingrijorarea muncitorilor de la revizie era îndreptăţită. Ei chemaseră la întrecere socialistă colectivele reviziilor de vagoane Paşcani-călători, Comăneşti şi Adjud. Şi îşi dădeau seama că din cauza unor greutăţi, de care nu erau cu nimic vinovaţi, puteau să piardă întrecerea.

... 5 iulie 1954

Cu unul din trenuri au sosit în staţia Tecuci delegaţii reviziei de vagoane Paşcani. Se hotărîse ziua aceasta pentru stabilirea obiectivelor întrecerii cu cei de la Tecuci

Conducătorul reviziei, secretarul organizaţiei de bază, preşedintele comitetului de întreprindere şi secretarul organizaţiei U.T.M., care făceau parte din delegaţia muncitorilor de la Paşcani, au aflat atunci şi despre necazul celor de la Tecuci. Şi au gîndit că, atîta timp cît tovarăşii lor întîmpină astfel de greutăţi, întrecerea n-ar fi cinstită, iar rezultatele n-ar oglindi just eforturile depuse. S-au angajat, deci, ca din rezervele lor de piese să trimită o parte la Tecuci.

— Aşa ne-om întrece de la egal la egal şi socoteala va fi dreaptă — au fost cuvintele cu care păşcănenii au părăsit Tecuciul.

...19 iulie 1954.

Zilele în întrecere trec repede. Alături de muncitorii vîrstnici Gheorghe Sterparu şi Ion Marian, fruntaşi în întrecerea socialistă, lăcătuşi de revizie, utemiştii Nicu Nechita, Constantin Tămăşan, Iordache Diaconu şi alţii îşi împart orele de muncă între staţiile Tecuci şi Tecuci-Nord, înscriind cu fiecare tren revizuit, cifre noi în graficul realizării angajamentelor.

La început treaba mergea încă greu, din cauza lipsei pieselor de schimb. Iată, însă, că ceferiştii de la Paşcani au dovedit şi de această dată că ştiu să se ţină de cuvînt: în ziua de 19 iulie au sosit de la Paşcani o însemnată cantitate de tampoane, cîrlige de tracţiune, scoici pentru cîrligele de tracţiune, cutii şi resoarte spirale pentru tampoane etc.

...In această zi, toate vagoanele care aşteptaseră sosirea pieselor de schimb au fost reparate şi îndrumate cu primele trenuri.

De acum, balanţa realizărilor în întrecere a început să încline de partea tecucenilor!...

...19 august 1954.

Trimişii muncitorilor de la revizia de vagoane Paşcani-călători au poposit din nou în staţia Tecuci. De data aceasta, pentru a-şi analiza laolaltă rezultatele muncii, pentru a cîntări de partea cui este victoria.

Şi unii şi alţii şi-au depăşit sarcina de plan la revizia vagoanelor. Dar ceferiştii de la Tecuci au întrecut planul cu 39 la sută.

A lucrat, ce-i drept, mai bine, însă fără ajutorul tovarăşilor lor de la Paşcani, nu se ştie de partea cui ar fi atîrnat balanţa victoriei. Şi au cîştigat întrecerea!

Prea bucuroşi n-au fost păşcănenii cînd au aflat rezultatul socotelilor. Supăraţi, însă, nici pe departe. I-au felicitat călduros pe cîştigători pentru succesele dobîndite care sînt totodată şi ale lor, ale tuturor. Şi şi-au făgăduit ca în viitor să nu se mai lase întrecuţi. Intrecerea, doar nu s-a sfîrşit aici...

— Zilele acestea vă trimitem şi carbidul de care aveţi nevoie. Nouă ne prisoseşte, — s-au adresat ei ceferiştilor de la Tecuci, la plecare.

. . . .

— Am lucrat la multe revizii de vagoane, — ne spune tînărul nostru corespondent, Ion Lungu. Dar oameni minunaţi ca tovarăşii de la Paşcani, rar să întîlneşti!

...Intr-adevăr, tovarăşe Lungu, minunaţi oameni — adevăraţi tovarăşi.

ST. BRATU

Pe crestele Făgăraşului

De multă vreme doream să văd munţii Făgăraşului despre care auzisem numai lucruri frumoase. Intr-o bună zi cîţiva tineri din comuna Vlăngozeşti am luat hotărîrea să organizăm o excursie în aceşti munţi. De la noi din raionul Drăgăşani pînă în Făgăraş nu e cale tocmai scurtă dar noi eram hotărîţi să nu dăm înapoi, orice s-ar întîmpla.

Şi aşa într-o noapte am luat drumul spre Făgăraş. La Podul Olt am schimbat trenul şi la ora 7 dimineaţa eram în gara Făgăraş. Dar din oraşul Făgăraş şi pînă la poalele munţilor mai erau încă 40 km. care trebuiau străbătuţi şi nu ştiam cum vom putea ajunge mai repede acolo. Ne-am interesat şi noi printre cetăţenii care aşteptau diferite trenuri în gară şi am aflat că se poate ajunge pînă la Vistişoara, o comună aşezată la poalele munţilor, cu maşina care alimentează pe muncitorii de la „Fructexport".

Am plecat în căutarea maşinii pe care am găsit-o pe punctul de a pleca. Fără prea multă vorbă ne-au luat şi pe noi şi astfel am pornit-o spre Vistişoara.

Pe măsură ce ne apropiam, contururile munţilor deveneau din ce în ce mai precise, mai accentuate, iar vîrfurile înzăpezite ni se păreau că ating cerul de înalte ce sînt. Nici nu ştiu cînd am străbătut cei 40 de kilometri şi am ajuns la centrul „Fructexport", care se afla în curtea unui pădurar. S-a bucurat mult pădurarul cînd i-am povestit pentru ce am venit pînă aici şi ne-a promis că ne va călăuzi cu multă plăcere în munţi, căci munţii i-s tare dragi.

La ora nouă eram deja pe cărarea care duce spre Negoiul. Ne-a plăcut nespus de mult drumul pe cărăruia îngustă, şerpuind printre arbori şi stînci. De sus de pe vîrfuri, răzbăteau pînă la noi tălăngile turmelor. Drumul spre creste l-am făcut în tăcere, schimbînd doar din cînd în cînd cîteva cuvinte. Am făcut popas la o stînă de unde ciobanii ne-au îndrumat spre vîrfurile Negoiul şi Moldoveanul. După cîteva ore de mers prin locuri neasemuit de frumoase am ajuns sus, pe cel mai înalt vîrf al Carpaţilor — Negoiul.

E greu de exprimat în cuvinte ceea ce am simţit acolo sus, atît de aproape de nemărginirea albastră a cerului. Privind de la acea înălţime ameţitoare am admirat frumuseţea covorului care se aşternea multicolor la poalele munţilor pînă hăt departe în zare.

După ce am făcut un scurt popas am pornit să coborîm spre Vistişoara.

A doua zi am luat drumul spre satul nostru. Cînd am venit spre Făgăraş am călătorit noaptea şi nu am văzut nimic din frumuseţile văii Oltului, frumuseţi pe care la întoarcere le-am putut admira în voie. Oraşele de pe valea Oltului, Băile Călimăneşti, Căciulata, mi-au plăcut nespus de mult pentru aşezarea lor minunată. De la Podul Olt şi pînă la Rîmnicu-Vîlcea nu ne-am putut desprinde de lîngă fereastra trenului, atîtea erau de văzut. Tot din fuga trenului am văzut şi mînăstirea Cozia oglindindu-se în apele Oltului.

Cu părere de rău am coborît spre seară în gară la Zăvideni avînd încă proaspătă în minte frumuseţea imaginilor ce mi s-au perindat în aceste zile prin faţa ochilor.

Corespondent,
MARIN LUŢU

Invăţăminte preţioase pentru noul an şcolar

Lenormanda Benari
director al Şcolii medii tehnice de metrologie din Bucureşti

Şcoala noastră, Şcoala medie tehnică de metrologie formează cadre de tehnicieni metrologi foarte necesari pentru dezvoltarea industriei noastre socialiste, pentru automatizarea procesului tehnologic şi mecanizarea agriculturii.

Absolvenţii şcolii noastre în majoritatea lor au dovedit o deplină înţelegere a sarcinilor ce le reveneau şi au muncit sîrguincios în tot timpul anului şcolar.

Faptele vor vorbi mai bine despre acest lucru. În semestrul II absolvenţii anului IV au făcut practică în producţie timp de 8 săptămîni iar apoi şi-au pregătit proiectul de diplomă.

Ajutaţi de inginerii din D.G.M., profesori ai şcolii, absolvenţii au reuşit în lucrările lor să aducă observaţiuni şi date experimentale, precum şi concluzii importante pentru întreprinderile respective.

Astfel, dintre absolvenţii şcolii noastre, elevul Huzum Alexandru, a făcut propuneri întreprinderii „Kirov" de înlocuire a unui micrometru, care produce erori însemnate la determinarea grosimii solicitate şi arată necesitatea de a se fixa în STAS condiţiuni pentru astfel de aparate.

Tot la Kirov, practicanta Geambaşu Aurelia, sub îndrumarea tov. inginer Max Solomon şi Grama Emilian, a recondiţionat un aparat de mare valoare care se învechise şi nu mai fusese întrebuinţat de multă vreme. Este vorba de un Ph-metru pus în funcţiune în cele mai bune condiţiuni.

Cele 8 săptămîni de practică alături de muncitori, au fost o serioasă contribuţie a tuturor absolvenţilor la rezolvarea unor probleme importante ridicate de producţie, o dovadă în plus că de pe băncile şcolii vor pleca tehnicieni bine pregătiţi legaţi cu trup şi suflet de profesiunea lor.

Dar nu numai rezultatele absolvenţilor pot vorbi despre ceea ce s-a făcut la noi într-un întreg an şcolar, ci şi munca celorlalţi elevi, — a corpului didactic.

Aplicarea planului de învăţămînt şi a programelor şcolare, legarea cunoştinţelor teoretice de practica în producţie, stăruinţa majorităţii profesorilor de a da un conţinut realist-ştiinţific lecţiilor predate, legarea lor de exemple concrete şi de materialul didactic respectiv, sînt aspecte pozitive din munca cadrelor noastre didactice.

Desfăşurarea în bune condiţiuni a procesului de învăţămînt este problema cea mai importantă pentru realizarea educaţiei comuniste a elevilor. În şcoală erau şi multe greutăţi care trebuiau neapărat înlăturate pentru a putea ridica procesul de învăţămînt pe o treaptă superioară.

Pentru a înlătura în parte aceste lipsuri, părinţii au fost lămuriţi în şedinţele plenare, asupra importanţei organizării şi controlului zilnic al elevilor, fiind îndemnaţi să creeze acasă condiţii cît mai prielnice pentru desfăşurarea în bune condiţii a studiului individual. În unele cazuri cînd acasă la elevi lipseau condiţiile necesare pentru studiu s-a organizat de către diriginţi pregătirea lecţiilor la colegii care aveau asigurate aceste condiţii.

Eleva Botea Chira din anul I.B. este serioasă şi muncitoare. Acasă sînt însă 6 copii mai mici. Cînd vine de la şcoală Chira trebuie să ajute mamei şi abia de la ora 10 noaptea în sus, cînd au adormit cei mici, se poate aşeza la învăţătură. O prinde uneori ora 2 noaptea. De altă parte Spalăsapă Felicia este o elevă cuminte, dar timidă. Se exprimă mai greu şi se pare că nu are încredere în forţele ei. Felicia are condiţii foarte bune acasă pentru învăţătură. Invăţătura laolaltă a celor două fete s-a organizat foarte uşor. Părinţii sînt foarte mulţumiţi. Fetele pleacă împreună de la şcoală. Ele rămîn împreună pînă seara cînd Chira pleacă acasă. Diriginta constată cu vădită mulţumire că amîndouă fetele progresează rapid. Chira e mai odihnită, devine fruntaşă. Felicia e mai vioaie, mai îndrăzneaţă, din cauză că a căpătat încrederea în posibilităţile sale. Au trecut clasa fără corijenţă.

Este interesant de urmărit ajutorul dat de utemistul Bică Stelian, din anul I. A. colegului său Anghel Nicolae. Bică Stelian e membru în comitetul U.T.M. pe şcoală. Poziţia sa este conştientă şi principială. Anghel Nicolae nu a reuşit să se adapteze vieţii de internat. Este cel mai mic acasă, cam răsfăţat. Nu a prins încă drag de învăţătură şi priveşte cu nepăsare perspectiva de a rămîne repetent. Bică Stelian se aşează să-şi facă lecţiile împreună cu Anghel Nicolae. Dar numai unul e atent. Celălalt priveşte pe fereastră, gîndu-i fuge în altă parte. A doua zi Bică arată direcţiunii cum merge treaba cu învăţătura la internat. Bică nu cocoloşeşte lipsurile colegului. Mai mult, are loc o adunare generală lărgită a organizaţiei de bază U.T.M. pe clasă. Tov. diriginte Stănescu Ecaterina este invitată. Printre elevii criticaţi de nepăsare şi lenevie este şi Anghel. In faţa familiei lui Anghel, Bică Stelian îşi spune părerea cu mult curaj. Rezultatul: Anghel se trezeşte din visare, începe să înveţe, iar Bică creşte, capătă simţul răspunderii faţă de colectiv.

In şcoală s-a frămîntat continuu problema îmbunătăţirii frecvenţei şi punctualităţii elevilor, îndreptarea acelor elevi care au o proastă comportare în şcoală şi în afara ei.

Diriginţii şi direcţia au dus o însemnată muncă individuală cu părinţii şi elevii pentru a determina schimbarea atitudinii negative a unor elevi faţă de familie şi şcoală. Realizarea unei discipline liber consimţite pentru toţi elevii şcolii, închegarea colectivelor, întărirea simţului lor de răspundere, a dragostei pentru învăţătură, rămîne însă şi pe viitor o sarcină de bază pentru şcoală.

O serie întreagă de greutăţi în problema disciplinei elevilor provin din proasta organizare a vieţii de familie.

O altă greutate provine din deosebirile de păreri şi atitudine pe care o au diferiţi profesori faţă de elevi. Pedagogia sovietică dă o mare importanţă unităţii dintre toţi factorii educativi. Pentru a realiza un punct de vedere just ştiinţific, într-un consiliu pedagogic s-a prezentat un referat urmat de discuţii despre problema disciplinei în lumina experienţei şcolii sovietice.

In şcoală elevii au fost stimulaţi să se poarte civilizat. Pentru aceasta au fost organizate referate şi discuţii în orele educative, panouri de onoare, articole la gazeta de perete, colţul umorului, caricaturi, evidenţieri în adunările generale U.T.M. Pentru abateri mai grave şi repetate s-au aplicat sancţiuni. Pentru a întări simţul de răspundere al elevilor faţă de rezultatele la învăţătură şi disciplină, la începutul semestrului II s-a analizat situaţia existentă la sfîrşitul semestrului I mai întîi într-o adunare generală U.T.M. şi apoi într-o plenară cu părinţii. După aceasta diriginţii au analizat situaţia în fiecare clasă. Aici s-au evidenţiat elevii care au obţinut rezultate bune şi s-au luat măsuri împotriva celor codaşi, pentru ridicarea nivelului la învăţătură.

In semestrul II s-a pus şi mai mult accent pe legătura cu familia. Ea a fost considerată în şcoala noastră o sarcină deosebit de importantă fără de care nu se poate rezolva pozitiv procesul de instruire şi educare.

In afara plenarelor lunare fiecare diriginte a ţinut lunar o şedinţă cu părinţii elevilor clasei sale, a ţinut cu ei legături individuale. Deseori părinţii au venit singuri cu încredere să ridice probleme, să ceară sfaturi. Alteori a fost invers, cerîndu-se părerea şi sprijinul părinţilor.

La început în plenarele cu părinţii s-au prezentat diferite referate despre importanţa regimului elevului, a sarcinilor familiei, a ajutorului pe care familia îl poate da şcolii etc. In semestrul II un părinte a prezentat un referat „Cum îmi educ copilul". Referatul care a fost ţinut de tatăl unui elev fruntaş, a iscat foarte mult interes şi au urmat discuţii vii. Unii părinţi au susţinut că este vorba de un părinte norocos, care are un copil bun şi că n-ai ce să faci dacă se nimereşte un copil rău, de la „natură". S-a hotărît atunci în plenară, să urmărim împreună pentru a ne convinge, prin exemple, cîteva cazuri grele. Faptele au dovedit că elevul „bun" nu este un produs fatal ci rezultatul muncii depuse de el, rezultatul interesului său pentru carte, a deprinderilor sănătoase pe care şi le-a însuşit. Aceste cazuri şi altele de acest fel au convins şi pe unii profesori, care înclinau să afirme că există „elevi care nu pot fi îndreptaţi" că e nevoie de o luptă hotărîtă a familiei şi şcolii pentru a trezi simţul de răspundere la aceşti elevi şi că este posibil să determinăm cotituri în viaţa lor, care să-i transforme în elemente bune.

*

Activitatea în afară de clasă şi extraşcolară a întîmpinat unele greutăţi. Totuşi s-au desfăşurat activităţi variate care au contribuit la educarea comunistă a elevilor. Elevii au purtat corespondenţă cu elevii din U.R.S.S., s-a întocmit o gazetă de perete în limba rusă pe şcoală. La concursul literar organizat de A.R.L.U.S. în Luna Prieteniei Romîno-Sovietice, şcoala noastră a cîştigat 3 premii raionale.

Elevii din diferite clase au vizitat conduşi de profesori sau diriginţi, muzee şi expoziţii. La muzeul „Lupta revoluţionară a poporului romîn" sau la muzeul Romîno-rus s-au ţinut lecţii de istoria R.P.R. Au fost vizitate: Muzeul Grigore Antipa, Institutul de cercetări astronomice iar pe la sfîrşitul anului marele muzeu al Electricităţii din Parcul Libertăţii.

Elevii au vizionat împreună cu diriginţii şi profesorii lor filme şi piese de teatru.

In cursul anului s-au realizat 3 excursii şcolare, în semestrul I la Doftana, la sfîrşitul cursurilor la Pădurea Mogoşoaia şi la sfîrşitul examenului de diplomă o excursie de 4 zile cu absolvenţii la Cheile Bicazului şi pe Ceahlău.

Desigur însă că nu întotdeauna am avut succes în muncă. Faptul că din 374 de elevi am avut 21 repetenţi (5,6 la sută) 71 corigenţi (19,2 la sută) dovedeşte că încă nu am reuşit să mobilizăm toţi factorii necesari pentru obţinerea unui nivel mai ridicat la învăţătură.

*

Activitatea utemiştilor în şcoală a reieşit de-a lungul expunerii. Organizaţia de bază U.T.M. a dus o activitate serioasă pentru mobilizarea elevilor la învăţătură şi disciplină. Trebuie să arătăm însă că au fost şi lipsuri care nu pot fi trecute cu vederea. Comitetul org. de bază U.T.M. nu a lucrat organizat şi în mod continuu, nu a fost destul de combativ, nu a urmărit în ce măsură se realizează planul de muncă. A lipsit legătura cu comitetul raional U.T.M. Gh. Gheorghiu-Dej. Organizaţia U.T.M. nu a fost controlată de raion asupra felului cum îşi duce munca şi nu a fost îndrumată în mod temeinic.

Acum, cînd am intrat în noul an şcolar, va trebui să învăţăm din realizările şi lipsurile anului trecut, să îmbunătăţim munca. In primul rînd se pune problema îmbunătăţirii calităţii învăţămîntului. Aceasta se va putea realiza pe de o parte prin mobilizarea tuturor cadrelor didactice pentru ridicarea nivelului muncii lor, iar pe de altă parte prin ajutorul mai susţinut al conducerii şcolii la discutarea mai amănunţită a lecţiilor, la organizarea interasistenţelor, lecţiilor deschise şi referatelor în consiliul pedagogic. Consfătuirea cu cadrele didactice care a avut loc în ajunul deschiderii anului şcolar, a fost un prilej de a ne îmbogăţi experienţa acumulată în muncă, de a ne îmbunătăţi metodele de lucru. Din ea am tras o serie de învăţăminte preţioase, care ne vor ajuta cu siguranţă să întărim munca noastră în şcoală.

O altă sarcină de bază pentru acest an şcolar este îmbunătăţirea activităţii organizaţiei U.T.M.

Aşa cum a reieşit din conferinţa pe ţară a U.T.M., organizaţia U.T.M. trebuie să fie un sprijin apropiat al direcţiei şcolii în ridicarea nivelului de cunoştinţe al elevilor şi îmbunătăţirea disciplinei în şcoală, ea trebuie să fie aceea care să înrădăcineze în elevi adevărata atitudine conştientă şi plină de răspundere faţă de învăţătură.

Noi ne vom strădui să găsim forme noi de a sprijini activitatea utemiştilor şi de a fi sprijiniţi de ei, aşa încît organizaţia U.T.M. alături de conducerea şcolii să aducă o contribuţie hotărîtoare în educaţia comunistă a elevilor şcolii.

De la prietenii mai mari poţi afla totdeauna lucruri interesante. De aceea cei mici primesc totdeauna cu drag sfaturile şi ajutorul acestora.

In fotografie: un grup de elevi de la Şcoala elementară nr. 3 oferă ajutorul lor unui coleg mai mic.

Insămînţează rapiţă

CRAIOVA (de la corespondentul nostru **Sîrbu Oprea**).

Oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Craiova au muncit cu mult avînt în întrecerile socialiste şi patriotice pentru a termina la vreme lucrările de recoltare şi treieriş.

In fruntea acestor munci au fost gospodăriile agricole de stat şi gospodăriile colective. Intrecerile socialiste nu au încetat. Ele continuă pe mai departe în cinstea Congresului partidului. Hotărîţi să întîmpine cu cinste acest măreţ eveniment din viaţa întregului popor muncitor, muncitorii din gospodăriile de stat, membrii gospodăriilor colective şi ai întovărăşirilor agricole cît şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale dau marea bătălie pentru efectuarea arăturilor de toamnă şi a însămînţărilor culturilor timpurii.

Zilele acestea, numeroase gospodării de stat şi gospodării colective, după executarea arăturilor au trecut la însămînţarea rapiţei. Astfel la G.A.S. Timbureşti, raionul Gura Jiului, s-au însămînţat 25 hectare cu rapiţă, la G.A.S. Breasta, raionul Craiova, 45 hectare iar la gospodăria colectivă din Maglavid, raionul Calafat, 10 hectare.

Contribuţia tinerilor din Luncani

În planul de muncă al organizaţiei de bază U.T.M. din satul Luncani, raionul Făget, este prevăzut printre altele şi mobilizarea utemiştilor şi tinerilor din sat pentru culegerea a cît mai multe fructe de pădure. Îndată după hotărîrea luată ei au trecut la muncă. Dorinţa fiecăruia era să culeagă cît mai multă smeură, mure etc. Pînă acum tinerii din satul Luncani au cules şi au valorificat prin cooperative peste 4000 kg. fructe de pădure. Tînărul Polcanici Toma, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. a cules singur peste 500 kg. fructe de pădure, iar utemistul Chişmaş Remus 400 kg.

Rezultate frumoase în acest domeniu au obţinut şi tinerii din satele Putnă, Şumiţa şi Pătaş din raionul Almaş care au valorificat prin cooperative 2.800 kg. smeură. Această frumoasă contribuţie a dus la depăşirea planului de achiziţii la fructe de pădure a Uniunii Cooperativelor de Aprovizionare şi Desfacere din raionul Almaş, cu 21,3 la sută.

Corespondent
MEZERA MARCELA

FOILETON

„Insula" Todireni

Insula Todireni a fost prinsă de facerea lumii cînd îngrozitoare cataclisme tectonice au zguduit galeriile între polul nord şi apa Jiului. Nefiind o insulă oceanică, ci una raională, Todireni a rămas necercetată de geografi, geologi, descoperitori de pămînturi şi inspectori de la Ministerul Agriculturii.

Insula Todireni se învecinează din toate cele patru puncte cardinale cu pămînturile noii geografii pe care au hotărît-o ţăranii muncitori cînd au pornit să facă gospodării colective. Incercuirea socialistă este atît de puternică şi „agresivă", încît birocraţii şefi scriu pagini glorioase în istoria insulei, apărînd-o cu diverse chiţibuşuri.

Se pare că drumul către insula Todireni a fost totuşi descoperit cu zeci de ani în urmă; din timpuri memorabile însă nimeni de la raionul Truşeşti nu s-a mai aventurat pe acolo (Aceasta a inspirat chiar, unui locţiitor de referent de la Aprozar o poezie intitulată „Unde ne sînt corăbierii", dar versurile au fost găsite pesimiste, sceptice, negativiste, lipsite de măiestrie şi netipice, fiind astfel aspru condamnate de criticii literari raionali). Insula Todireni este locuită. De asemenea, se poate spune că teritoriul său este favorabil oricărei culturi chiar şi orzului, scaieţilor, laptelui cîinelui şi pătlăgelelor.

Oamenii de pe insula Todireni se ocupă cu creşterea vitelor de rasă şi cu agricultura. Cei care deţin funcţii de răspundere în „statul" lor, se ocupă cu tăiat frunze la cîini, studiază arta retoricei în fiecare primăvară, cînd se iau angajamente şi învaţă să cînte dintr-un instrument numit drîmbă în fiecare toamnă, cînd se numără bobocii şi vitele n-au destul furaj.

Civilizaţia insulei prezintă aspecte contradictorii şi chiar un cercetător mai experimentat decît mine n-ar putea-o încadra ştiinţific într-o anume epocă. (Dacă există un cunoscător în materie, acesta e desigur tov. Apahideanu, directorul Direcţiei Creşterii Animalelor din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, dar domnia sa tace, adunînd pe semne un vast material cu care să uimească lumea ştiinţifică).

Totuşi se pot stabili unele adevăruri despre civilizaţia din Todireni. În chip cert, aici a fost depăşită epoca sclavagistă, deoarece şeful „statului" e un director şi se deosebeşte de un dictator numai printr-o zonă de influenţă mult mai restrînsă. Deosebiri esenţiale n-am observat în afară de aceea că habar n-are ce-i fac supuşii şi nu ia nici o măsură eficientă.

O întîlnire cu un tip ciudat ne-a făcut să credem că relaţiile de producţie de pe insulă ţin de feudalism. Tipul în cauză (altfel de o conformaţie fizică normală, europeană) zbiera şi înjura cu multă pricepere o vasală netrebnică, care avusese îndrăzneală să intre în magazia unde-i el domn şi stăpîn. Dar argumentul a căzut, am renunţat să mai căutăm urmele feudalismului, cînd am aflat că cei doi nu sînt senior şi vasală, ci simpli salariaţi cu drepturi egale.

Am încercat atunci să îndreptăm cercetările pe altă cale. Cu multă atenţie, ca nu cumva să fim zăriţi de şeful mecanic, de care se teme şi directorul, — ne-am strecurat către o construcţie. Părea ceva cu totul obişnuit, aş zice iarăş european, ba chiar semăna cu tipul de cantine al grupurilor sociale din ţara mea. Afle cititorii acestor rînduri, că oamenii de-acolo mîncau un fel de apă chioară cu cartofi. La întrebarea-mi, tradusă cu amabilitate de administratorul cantinei, cei aflaţi la masă mi-au răspuns că ăsta-i singurul fel de mîncare cu care administraţia îi blagosloveşte şi că se hrănesc zilnic cu variaţiuni pe aceeaşi temă. Deşi insula Todireni nu duce lipsă de resurse naturale, administraţia a dat un decret prin care singura mîncare admisă pe teritoriu este apa chioară cu cartofi.

In faţa noastră o construcţie nemaipomenită. Părea o casă neterminată încă, dacă existenţa unor crăpături adînci în ziduri n-ar fi demonstrat o vechime de cîţiva ani. Ori cine a mai văzut îmbătrînind o casă neterminată?

Geamuri, uşi nu erau. Am intrat. Praf, murdărie, curent.

— E un grajd în reparaţie?

— Nu, dormitor în funcţiune mi s-a răspuns.

Atunci m-am lămurit. Administraţia insulei Todireni trăieşte încă în capitalism. Mi-am aruncat ochii peste întreaga gospodărie. O paragină. Pe semne boierul jucase cărţi pe Coasta de Azur şi slugile nu se omorau cu treaba. Azi — nici un reviriment. Construcţia neterminată, gunoi, porcii scurmă prin lanuri, găinile se hrănesc în vie.

Pe cîmp — în tovărăşia inginerului agronom, un tînăr tare simpatic, — am văzut hectare de lucerna distrusă, drumurile acoperite de snopi zvîrliţi de secerătoare-legătoare în drumul căruţelor şi alte lucruri „vesele" cu care se pierd bani grei şi recoltă nimicită. Altfel, inginerul, e un băiat tare simpatic.

Toate acestea s-au petrecut într-o memorabilă zi de sfîrşit de iulie.

Trebuie adăugat, spre cinstea populaţiei insulei Todireni, că-n ciuda „eforturilor" conducerii, vitele sînt binişor întreţinute.

Inchei aceste note de călătorie, făcînd un călduros apel către Ministerul Agriculturii şi Silviculturii: trimiteţi acolo cercetători! Veţi afla lucruri uimitoare; o insulă pe care de ani de zile birocraţii asigură hrana cîinilor cu frunze, îşi fac de cap netulburaţi de niciun navigator îndrăzneţ.

Se poate că Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, care a descoperit insula, se va hotărî s-o acopere, s-o curete bine şi s-o descopere a doua oară.

EUGEN MANDRIC

INFORMAŢIE

De vineri a început să ruleze la cinematografele „Republica", „Bucureşti" şi „Tineretului" din Capitală, filmul în culori „Un caz în taiga", o producţie a Studioului „Maxim Gorki" din Moscova.

Filmul arată metodele noi întrebuinţate de zootehnicienii sovietici pentru menţinerea şi înmulţirea samurilor, lupta vînătorilor conştienţi de valoarea acestor animale de preţ împotriva acelora care nesocotesc perioadele prohibite pentru vînătoare.

Operatorii I. Martînov şi I. Satrov au prins imagini sugestive, zugrăvind frumuseţea taigalei, bogăţia şi varietatea de culori a vegetaţiei din acele locuri.

Filmul a fost realizat de I. Egorev şi I. Pobedonosţev, după scenariul lui L. Ivanusiev.

Incepînd de la 6 septembrie, filmul „Un caz în taiga" va fi prezentat şi la cinematograful „Gh. Doja" din Capitală.

(Agerpres)

Să stimulăm iniţiativa creatoare a tineretului

Pe marginea Proiectului Directivelor Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2 — 3 ani

Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani reprezintă un vast program de luptă pentru creşterea bunăstării poporului nostru muncitor. El mobilizează la creşterea puternică a producţiei agricole, la obţinerea în următorii 2-3 ani a unei abundenţe de produse alimentare. Interesaţi în ridicarea nivelului lor de trai, oamenii muncii au primit cu nespusă bucurie Proiectul Directivelor, îl dezbat şi îşi afirmă hotărîrea lor fermă de a înfăptui măreţul plan propus de partid.

Alături de toţi oamenii muncii, tineretul este la fel de interesat să trăiască bine, să se bucure de o viaţă îmbelşugată; el doreşte o asemenea viaţă nu numai pentru el ci şi părinţilor, şi fraţilor săi, întregului popor muncitor. De aceea, sub conducerea partidului, el nu-şi va precupeţi eforturile şi priceperea pentru ca planul propus de partid să capete cît mai curînd viaţă.

În Directive se atrage adesea atenţia că tineretului, mobilizat de U.T.M., i se rezervă un rol important în realizarea obiectivelor propuse. În Proiectul Directivelor se spune: *„O deosebită atenţie trebuie dată tineretului sătesc şi organizaţiilor U.T.M. de la sate, sprijin direct al organizaţiilor de partid în lupta pentru înfăptuirea sarcinilor puse de aceste Directive"*.

Ca tineretul să dea tot ce are mai bun acestui ţel măreţ, e nevoie să fie înlăturate o seamă de deficienţe din munca organizaţiilor U.T.M. de la sate, asupra cărora a atras atenţia lucrările Conferinţei pe ţară a U.T.M. Organizaţiilor U.T.M. de la sate li se cere să-şi îndrepte toată munca lor spre educarea şi antrenarea întregului tineret muncitor de la sate la înfăptuirea programului Directivelor. A-i face pe tineri să înţeleagă măreţia acestui program de luptă pentru crearea unei abundenţe de produse alimentare, de creştere a bunăstării celor ce muncesc, a-i înflăcăra în lupta pentru înfăptuirea programului — în aceasta constă sarcina cea mai urgentă şi cea mai de căpetenie a organizaţiilor U.T.M. de la sate.

Fără îndoială că tineretul va trebui să participe la îndeplinirea tuturor obiectivelor pentru ridicarea producţiei pe hectar la toate culturile, în special la grîu, porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, bumbac, floarea soarelui, la creşterea numărului de animale şi a productivităţii lor etc. El poate să ia însă o seamă de iniţiative speciale, să-şi asume sarcina realizării unor anumite obiective pe care le semnalează chiar Proiectul de Directive.

SPRE 10 MILIOANE DE HECTARE CULTIVABILE

În agricultura ţării noastre există rezerve nesecate de lărgire a suprafeţelor cultivate, de ridicare a recoltelor de pe fiecare hectar. Între aceste rezerve un loc important îl ocupă terenurile nefolosite complet, nejust folosite sau chiar păgubitoare în starea în care se află acum. Darea lor în folosinţă va face ca suprafaţa arabilă a ţării să crească pînă la 10 milioane hectare la finele anului 1956.

Pe miile şi zecile de mii de hectare nelucrate se pot cultiva şi recolta mii de vagoane de cereale, legume şi fructe. Integrarea în suprafaţa cultivabilă şi lucrarea acestor pămînturi devine o problemă de stat, o problemă care, rezolvată, va influenţa asupra creşterii producţiei agricole.

În Proiectul Directivelor se atrage atenţia că suprafeţele arabile şi cultivabile se vor mări îndeosebi prin reducerea întinderilor inundabile, a mlaştinilor şi mărăcinişurilor, a arboretului de invazie, a marginilor de drumuri, a zonelor de şosea şi cale ferată. În mod deosebit se cer a fi puse în valoare locurile virane din vetrele satelor pe care, cum se subliniază în Proiectul de Directive, muncitorii ţăranii muncitori, femeile, tineretul pot planta pomi fructiferi sau pot cultiva cartofi şi legume.

Sînt unele organizaţii U.T.M. cu experienţă în acest domeniu. După exemplul organizaţiei U.T.M. din comuna Singureni, regiunea Bucureşti, ele au descoperit şi folosit pămînturi care nu dădeau rod. Cu acest prilej au fost ţinute adunări generale deschise de U.T.M. în care utemiştii şi tinerii au discutat unde sînt aceste terenuri, ale cui sînt, cu ce pot fi cultivate etc. S-a dovedit atunci că tineretul se ocupă cu multă rîvnă de asemenea treburi de folos patriotic. Experienţa aceasta merită valorificată. De această dată se ridică însă şi alte probleme. Vor trebui construite diguri, secate mlaştini, defrişat arboretul etc. Cu siguranţă, tineretul nu va da înapoi nici de la asemenea munci. Să-i explicăm însă însemnătatea muncii de care ne apucăm, să-l înflăcărăm şi vom obţine rezultate neaşteptate.

Spre 10 milioane de hectare cultivabile — iată o lozincă sub care organizaţiile U.T.M. trebuie să cheme la luptă tineretul.

MAI MULTE FRUCTE ŞI STRUGURI

Cu cît mai multe fructe, cu atît mai mult folos pentru sănătatea oamenilor muncii. De aceea Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al Partidului se ocupă pe larg de dezvoltarea pomiculturii şi viticulturii, ramuri care pentru ţara noastră constituie şi o mîndrie naţională.

Proiectul prevede creşterea suprafeţelor culturilor cu viţă de vie cu încă 6.800 hectare pînă în 1957 şi cu 54.000 pînă în 1965, iar recolta globală de struguri să ajungă de la 630.000 tone în 1957 la 875.000 în 1965. Recolta globală de fructe să ajungă în 1956 la 640.000 de tone, iar în 1965 la 930.000 tone.

Nu este uşor să se ajungă la aceste cifre. Va fi nevoie să se planteze zeci de mii de hectare de vii noi, să se înlocuiască cele bătrîne, să se completeze golurile din vii; la fel se va proceda la livezile de pomi.

Ce trebuie să facă tineretul? Să se apuce cu sîrguinţă de această treabă. Să fie educaţi, să fie învăţaţi tinerii să iubească această ocupaţie, să-i stimulăm să se îngrijească cu atenţie de pomi şi de vii.

În Proiectul de Directive se propune să se ia măsuri de plantare cu pomi roditori a marginilor tuturor drumurilor, şoselelor şi căilor ferate. Tineretul poate să-şi asume această sarcină şi să planteze zeci de milioane de pomi. Sînt în ţara noastră milioane de tineri. Sădind fiecare cîte zece pomi, se vor sădi acele zeci de milioane de pomi, din care vom culege în cîţiva ani zeci de milioane de kg. de fructe. E un scop minunat! Acţiunea aceasta trebuie începută neîntîrziat, chiar din toamna anului acesta.

Să-i sfătuim pe pionieri să sădească şi ei pomi şi, mai cu seamă, să organizeze şi să îngrijească pepiniere de unde să scoatem puieţii.

Să ne dedicăm cu pasiune acestui ţel măreţ! Să dăm mai multe fructe şi struguri pentru cei ce muncesc!

PENTRU DEZVOLTAREA CREŞTERII ANIMALELOR

In Proiectul de Directive se arată că deşi în urma Legii pentru dezvoltarea creşterii animalelor în anii 1954—1956 gospodăriile de stat şi cele colective au sporit în 1954 numărul de animale de producţie şi de muncă, precum şi cantitatea de produse animale predate statului, în comparaţie cu anul 1953, totuşi dezvoltarea acestei ramuri continuă să rămînă nesatisfăcătoare. Nu s-au luat toate măsurile pentru dezvoltarea şi îmbunătăţirea bazei furajere. In Proiectul de Directive se fac propunerile corespunzătoare.

Sarcina de luptă a organizaţiilor U.T.M. în acest domeniu constă în mobilizarea tineretului la creşterea numărului de animale, la ridicarea productivităţii lor, prin asigurarea bazei furajere corespunzătoare, prin asigurarea adăposturilor, prin introducerea metodelor înaintate de muncă.

Se aminteşte cu acest prilej organizaţiilor U.T.M. că au datoria să educe la tineri dragostea pentru meseria de crescător de animale, să atragă un număr mai mare de tineri în această ramură.

La fel se atrage atenţia asupra însemnătăţii extinderii întrecerii pentru titlul de „cel mai bun îngrijitor de animale". Vor putea socoti că rezolvă bine sarcinile acele organizaţii care conving pe tineri să se întreacă pentru reducerea mortalităţii, pentru menţinerea în viaţă a tuturor animalelor tinere, pentru obţinerea de mai mult lapte, carne, ouă etc. Să fie atraşi tinerii în această întrecere.

Se mai poate iniţia încă o acţiune de mare însemnătate. In multe sate din regiunile ţării noastre, mai ales la ţăranii muncitori cu gospodării individuale, adăposturile pentru animale sînt construite necorespunzător. Ele sînt fie prea mici, fie lipsite de lumină, de şanţuri de scurgere, de iesle bune etc. Din această pricină, animalele trăiesc în condiţii proaste şi dau producţii mici. Să cerem sfatul zootehnicienilor şi să pornim la îmbunătăţirea acestor adăposturi, muncă ce nu cere nici materiale şi nici o înaltă specializare. Să pornim cu siguranţa că aceasta va determina îmbunătăţirea situaţiei animalelor, creşterea producţiei lor. Să pornim cu siguranţa că realizăm una din propunerile importante cuprinse în Directive.

„...Nivelul mecanizării muncilor agricole să atingă în 1956 cel puţin următoarele proporţii: dezmiriştit 25%, arături adînci de toamnă 30%, arături pentru însămînţări de toamnă 35%, prăşitul porumbului 15% din suprafaţa totală însămînţată. Să se introducă pe scară largă mecanizarea lucrărilor de semănat în cuiburi aşezate în pătrat, a porumbului, florii-soarelui şi plantatul cartofului; de asemenea să se extindă recoltatul mecanic al cerealelor şi plantelor furajere".

Să ne oprim puţin asupra cifrelor mai sus amintite. Zeci de mii, sute de mii de noi hectare vor fi lucrate cu mijloace mecanizate. Se vor face lucrările mai repede, se vor introduce metode înaintate agrotehnice, se vor culege sute şi mii de vagoane de grîu şi alte produse în plus. Merită să te lupţi pentru atingerea acestor cifre!

In Proiectul de Directive se propun măsuri importante în acest scop: mărirea parcului de tractoare şi maşini agricole, asigurarea pieselor de schimb, îmbunătăţirea organizării S. M. T., îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă ale tinerilor mecanizatori.

Dar atingerea cifrelor amintite depinde de oameni, de priceperea şi interesul cu care ei vor folosi condiţiile create. Lor li se cere să cunoască, să îngrijească şi să întrebuinţeze mai bine maşinile, să introducă metode înaintate de organizare a muncii şi de exploatare a maşinilor ca: graficul orar şi în timpul arăturilor de toamnă adăugarea celei de a patra trupiţe la plugul „Ilie Pintilie". Avem mulţi tineri mecanizatori cu care ne mîndrim. Aceştia se întrec pentru a da de două ori şi chiar mai mult randament decît dau. Lupta organizaţiilor U. T. M. să se dea pentru ca toţi mecanizatorii să aspire să atingă un asemenea nivel. Să fie curmate indisciplina în muncă şi neglijenţa faţă de maşini, lucrul de mîntuială. Să facem din întrecerea pentru titlul de „cel mai bun tractorist", care include cele mai importante aspecte ale activităţii tractoriştilor, un mijloc de ridicare a întregii mase de mecanizatori la nivelul sarcinilor puse de partid.

Pentru a traduce în viaţă acest program al partidului, tineretul trebuie să cunoască şi să se preocupe cu mai multă seriozitate de problemele agriculturii. Organizaţiile U.T.M. trebuie să dea mai multă atenţie participării tinerilor de la sate la cercurile agro şi zootehnice, la conferinţele care popularizează metodele înaintate din agricultură. O grijă deosebită trebuie să avem de tehnicienii şi inginerii tineri care muncesc la sate. Ei trebuiesc mobilizaţi şi entuziasmaţi în aşa fel încît să-şi pună toate cunoştinţele lor în slujba ridicării producţiei agricole.

Proiectul de Directive arată că trebuie să intensificăm munca de creare de noi gospodării colective şi întovărăşiri agricole, şi de consolidare a celor existente. Multe comitete regionale şi raionale U.T.M. au neglijat pînă acum aceste probleme. Utemiştii de la sate trebuiesc educaţi să devină agitatori înflăcăraţi care să lămurească ţăranilor muncitori foloasele muncii în comun, începînd cu părinţii şi rudele lor. Exemplul personal al utemiştilor s-a dovedit a fi un imbold serios pentru ceilalţi tineri ţărani muncitori. Utemiştii din gospodăriile colective trebuie să dea dovadă de entuziasm în muncă, de disciplină şi dragoste pentru avutul obştesc, să lupte neobosiţi pentru întărirea din punct de vedere organizatoric şi economic a gospodăriei. Ei trebuie să fie îndrumaţi să se apropie mai mult de tinerii ţărani muncitori din sat şi să-i atragă în gospodăria colectivă sau întovărăşirea agricolă.

Pătrunderea Proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului în rîndurile tinerilor trebuie să constituie pentru comitetele regionale şi raionale cea mai importantă sarcină în momentul de faţă. Proiectul de Directive trebuie dezbătut neîntîrziat în fiecare organizaţie de bază U.T.M. Să fie încurajate şi stimulate iniţiativele tinerilor, să se studieze care sînt posibilităţile locale de aplicare în viaţă a Directivelor la care tineretul îşi poate da aportul. Să se stabilească în mod concret sarcinile ce-i revin în această privinţă, ca de pildă, plantarea de pomi fructiferi pe marginea drumurilor şi căilor ferate, amenajarea grajdurilor, cursuri agrotehnice etc.

Cu entuziasmul său specific, tineretul trebuie să lupte neobosit pentru ca fiecare prevedere a Proiectului Directivelor Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani să devină faptă, spre belşugul şi bunăstarea celor ce muncesc.

PETRE NIŢA

Popoarele Europei se pronunță cu hotărîre împotriva reînarmării Germaniei occidentale

Declarația secretariatului conducerii centrale a P. C. din Germania

BERLIN 2 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Cu prilejul „Săptămînii păcii" organizată în Germania occidentală între 1 și 7 septembrie, secretariatul conducerii centrale a Partidului Comunist din Germania a dat publicității un apel în care se spune: Împlinirea a 15 ani de la începerea celui de al doilea război mondial — 1 septembrie 1939 — evocă popoarelor ororile celor două războaie mondiale, care au adus și poporului nostru suferințe imense și milioane de morți, în timp ce magnații armamentului au adunat profituri de miliarde.

Ororile celor două războaie mondiale nu trebuie să se mai repete.

Prezidiul Comitetului vest-german al luptătorilor pentru pace a chemat de asemenea populația din Germania occidentală să organizeze între 1 și 7 septembrie 1954 „Săptămîna păcii".

Oamenii iubitori de pace din Germania occidentală depun eforturi tot mai energice în lupta împotriva militarismului și șovinismului, împotriva tratatelor de la Bonn și Paris, pentru asigurarea păcii atît poporului german cît și celorlalte popoare. Un număr tot mai mare de oameni declară:

Jos „comunitatea defensivă europeană", „tratatul general"! Jos orice încercare de a strecura aceste tratate pe căi ocolite! Jos politica dezmembrării Germaniei!

Avem nevoie de o politică de înțelegere între germani și de noi tratative între marile puteri, în cadrul cărora germanii din răsărit și apus să-și expună pe bază de egalitate punctul lor de vedere așa cum a propus Camera Populară a R.D. Germane.

Transformați „Săptămîna păcii" într-o puternică demonstrație împotriva pregătirii unui nou război, împotriva „politicii de forță", pentru o politică de înțelegere și pace!

Interviul acordat de J. Dieckmann ziarului „Der Morgen"

BERLIN 2 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Ziarul berlinez „Der Morgen" publică interviul președintelui Camerei Populare a Republicii Democrate Germane Johannes Dieckmann, despre însemnătatea și consecințele respingerii tratatului cu privire la „armata europeană" de către Adunarea Națională franceză.

Dieckmann a subliniat că hotărîrea Adunării Naționale franceze oglindește voința tuturor oamenilor iubitori de pace din Europa și din întreaga lume.

Alternativa la tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană", a spus Dieckmann, a fost indicată de Uniunea Sovietică în propunerile sale cu privire la încheierea unui tratat general european de securitate colectivă în Europa. După eșecul tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană", această propunere ocupă în politica europeană locul central.

„O victorie a păcii" — un articol al lui Palmiro Togliatti

ROMA 2 (Agerpres). — Ziarul „Unita" a publicat un articol de fond semnat de Palmiro Togliatti, consacrat respingerii tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană" de către Adunarea Națională franceză.

În articolul intitulat „O victorie a păcii" se spune printre altele: „Aceasta este incontestabil o victorie măreață a forțelor păcii care luptă de ani de zile pentru a îndepărta primejdia care amenința Europa de a fi aruncată din nou în prăpastia unui conflict armat nimicitor. Intr-adevăr, primejdia reală pe care o prezenta faimosul tratat pentru popoarele europene și pentru civilizația europeană era tocmai de această natură. Acest tratat încălca în mod flagrant unitatea Europei cu scopul de a crea un bloc militar în care rolul primordial urmau să-l aibă forțele armate germane și care urma să se inspire din politica agresivă a imperialiștilor americani.

Salutăm poporul francez care este primul creator al acestei victorii și îi mulțumim pentru că el a dat un exemplu de felul energic în care trebuie apărată nu numai cauza păcii, ci și independența și suveranitatea unui popor... Noi avem interes ca actuala criză adîncă atît a politicii externe asiatice, cît și a politicii externe europene a Statelor Unite să nu ducă la noi încercări sau la noi experimentări ale politicii imperialiste și militariste, ci să ducă la o politică de pace. Ca și toate popoarele, avem interes ca indignarea împotriva acțiunilor Americii, intolerabile din cauza caracterului lor provocator, să se extindă și să cuprindă noi țări, noi forțe populare și politice... Pentru aceasta este însă necesar să se urmeze o cale cu totul nouă, calea unei adevărate politici de pace, fără a manifesta intoleranță, fără idei preconcepute și scindări fatale ale continentului european și întregii lumi în două blocuri opuse, gata de război; fără cursa înarmărilor, fără fanatism ideologic și social".

Declarația C.C. al Partidului Comunist Francez

PARIS 2 (Agerpres). — Ziarul „L'Humanité" publică declarația Comitetului Central al Partidului Comunist Francez cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa și a păcii.

Subliniind că respingerea de către Adunarea Națională franceză a „comunității defensive europene" constituie o victorie a cauzei păcii și independenței naționale a Franței, Comitetul Central arată: „Asigurînd dominația Germaniei lui Krupp asupra întregii Europe occidentale, comunitatea defensivă europeană ar însemna sfîrșitul Franței. Asigurînd reînvierea wehrmachtului și scindînd Europa în două lagăre vrăjmașe, „comunitatea defensivă europeană" ar accelera cursa înarmărilor și ar duce la un nou război. Respingerea „comunității defensive europene", înseamnă o lovitură puternică pentru planurile de război ale imperialiștilor americani, precum și pentru Adenauer și clica militaristă de la Bonn".

În declarație se arată în continuare că în urma respingerii „comunității defensive europene" unii oameni politici din Franța caută să găsească noi forme pentru înarmarea Germaniei. „Este însă absolut evident că a păși pe această cale înseamnă a căuta să denaturezi voința poporului, deoarece pronunțîndu-se împotriva „comunității defensive europene", poporul francez s-a pronunțat în primul rînd împotriva înarmării Germaniei indiferent sub ce formă... Nu este adevărat că înarmarea Germaniei este inevitabilă și că Franței nu-i rămîne altceva de făcut decît să aleagă între diferitele forme ale acestei înarmări. Există o altă cale care duce spre o pace echitabilă și trainică: crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa care să se extindă asupra tuturor țărilor fără excepție. Astăzi, această soluție este posibilă".

Amintind propunerile Guvernului Sovietic în această problemă, Comitetul Central al Partidului Comunist Francez subliniază: „În interesul păcii Franța trebuie să ia măsuri pentru începerea imediată a unor tratative între cele patru mari puteri asupra tuturor acestor probleme. Franța trebuie să ducă o politică externă independentă, corespunzătoare intereselor ei naționale.

Declarația cuprinde un apel către oamenii muncii francezi de a întări unitatea de acțiune în lupta pentru pace și securitatea Franței.

În legătură cu Congresul Consiliului național al studenților din S. U. A.

PRAGA 2 (Agerpres). — Ceteka transmite: Între 22 și 31 august, în orașul Ames (S.U.A.), a avut loc cel de al VII-lea Congres al Consiliului național al studenților din S.U.A. La congres a fost invitată de asemenea o delegație a studenților cehoslovaci. Într-o scrisoare adresată Comitetului Central al Uniunii Tineretului Cehoslovac, semnată de Edwards, președintele Consiliului național al studenților din S.U.A., și de Babchick, vicepreședintele Consiliului, s-a arătat că participarea la congres a reprezentanților studenților cehoslovaci ar avea o mare însemnătate pentru studenții americani și ar contribui într-o mare măsură la întărirea continuă a prieteniei dintre tineretul cehoslovac și tineretul din S.U.A. Comitetul Central al Uniunii Tineretului Cehoslovac a acceptat această invitație. La 21 iulie delegația cehoslovacă, alcătuită din doi membri, a cerut ambasadei S.U.A. de la Praga să-i acorde viza de intrare în S.U.A. Totuși, delegația cehoslovacă n-a putut lua parte la congres, deoarece i s-a refuzat viza de intrare în S.U.A

Presa indoneziană despre problema eliberării Taivanului

DJAKARTA 2 (Agerpres). — China Nouă transmite: Ziarul indonezian „Harian Rakjat" publică un articol în care condamnă afirmațiile americanilor că intenția R.P. Chineze de a elibera Taivanul constituie o amenințare la adresa păcii în Extremul Orient. Taivanul, scrie ziarul, a făcut parte integrantă din China cu mult înainte de întemeierea Statelor Unite.

Ziarul „Berita Indonesia" scrie că dorința poporului chinez de a pune capăt dominației ciankaișiste a fost din nou reafirmată atunci cînd R.P. Chineză a proclamat din nou hotărîrea de a elibera Taivanul. Ziarul menționează recentele declarații ale unor locuitori din Taivan care au arătat că populația din insulă așteaptă cu nerăbdare sosirea Armatei Populare de Eliberare. „Drapelul național chinez, care va aduce egalitate și înflorire tuturor chinezilor, va flutura cu certitudine pe culmile munților din Taivan", adaugă ziarul. În ce privește Indonezia, scrie ziarul în continuare, ea nu are de ce să considere eliberarea Taivanului drept o „agresiune". Problema Taivanului este o problemă internă a R.P. Chineze. Pentru populația din Taivan eliberarea insulei înseamnă eliberarea de sub regimul polițist al lui Cian Kai-și, eliberarea de teamă și foamete.

Ziarul „Abdi" relevă că continuarea ocupației Taivanului de către Cian Kai-și cu sprijinul americanilor, este o primejdie pentru R.P. Chineză. Pentru a duce pînă la capăt revoluția chineză, conducătorii Chinei consideră eliberarea Taivanului drept o sarcină primordială.

Scurte știri

● Se împlinește o lună de la deschiderea Expoziției Agricole Unionale. În acest răstimp, expoziția a fost vizitată de aproximativ 3.000.000 de oameni. Numărul vizitatorilor a depășit în unele zile 170.000 persoane. Excursioniștii sosiți din mii de colhozuri, sovhozuri și S.M.T.-uri au venit să vadă exponatele care demonstrează progresul diferitelor ramuri ale agriculturii sovietice. Expoziția a fost vizitată de 3.250 oaspeți de peste hotare — reprezentanți ai multor țări din lume.

● La 3 septembrie va avea loc o ședință a Consiliului de Miniștri francez în cadrul căreia se va examina propunerea premierului Angliei, Churchill, în legătură cu convocarea unei conferințe a țărilor participante la C.D.E., precum și S.U.A. și Marea Britanie.

În cadrul aceleiași ședințe va fi examinată și problema demisiilor prezentate de miniștrii Bourget-Monoury, Emile Hugues și Claudius Petit, adepți ai C.D.E.

● Agenția France Presse anunță că în cadrul unei ședințe a guvernului filipinez s-a hotărît expulzarea din Filipine a celor aproximativ 3.000 de soldați gomindaniști care s-au refugiat aici după ce au fost izgoniți din China continentală.

Oamenii muncii din Germania occidentală își intensifică lupta pentru drepturi și libertăți democratice.

Spărgătorii de grevă sînt alungați cu indignare din rîndurile luptătorilor greviști. În fotografie: sute de polițiști de-ai lui Adenauer au trebuit să-i păzească pe cei cîțiva spărgători de grevă de furia muncitorilor de la fabrica de mașini „Heckel" din München.

Succesul luptei greviste a muncitorilor metalurgiști din Bavaria

BERLIN 2 (Agerpres). — Presa vest berlineză relatează că greva metalurgiștilor din Bavaria, care a durat peste trei săptămîni, s-a terminat.

Ca urmare a luptei curajoase dusă de metalurgiști, patronii au fost nevoiți să facă concesii; ei au majorat salariul muncitorilor cu 4-10 pfenigi pe oră, iar salariul funcționarilor cu 5-7%.

Mesajul lui Ho Și Min cu prilejul celei de a 9-a aniversări a proclamării R. D. Vietnam

SANHAI 2 (Agerpres). — Agenția Vietnameză de Informații transmite mesajul adresat de Ho Și Min, președintele Republicii Democrate Vietnam, poporului vietnamez și vietnamezilor din străinătate cu prilejul celei de a 9-a aniversări a revoluției din august și a proclamării independenței.

Ho Și Min arată că după 2 septembrie 1945, cînd a fost proclamată independența Vietnamului, poporul vietnamez a trecut la înfăptuirea unității, independenței și democrației. Poporul și guvernul nostru, declară Ho Și Min, au năzuit totdeauna spre pace, pentru a construi țara și a crea o viață liberă și fericită.

Ho Și Min subliniază în continuare că războiul de rezistență, pe care l-a dus poporul vietnamez împotriva armatelor franceze, era menit să asigure și să dezvolte succesele revoluției din august; acest război a fost purtat pentru pace, unitate, independență și democrație.

Datorită rezistenței eroice a armatei și poporului nostru și datorită sprijinului din partea popoarelor frățești, poporului francez și popoarelor iubitoare de pace din întreaga lume, spune Ho Și Min, am obținut succes la conferința de la Geneva.

Ho Și Min arată în continuare că „noua situație a pus în fața poporului, armatei, cadrelor și guvernului nostru sarcini noi. Sarcinile noastre comune sînt în prezent următoarele: îndeplinirea justă a acordului de armistițiu, lupta pentru menținerea și întărirea păcii, realizarea unificării și obținerea independenței și democrației pentru întreaga țară".

Pentru a consolida și a menține pacea, spune în continuare Ho Și Min, este nevoie de sinceritate atît din partea vietnameză cît și din partea franceză. Cu această ocazie, eu declar din nou în mod solemn:

Sîntem ferm hotărîți să respectăm și să traducem în viață acordul de armistițiu pe care l-am încheiat cu guvernul francez. Vom apăra interesele economice și culturale ale Franței în Vietnam. Sîntem gata să ducem tratative cu guvernul francez cu privire la restabilirea relațiilor de prietenie dintre țara noastră și Franța pe bază de egalitate și avantaje reciproce.

Pentru a menține și consolida pacea, spune Ho Și Min, trebuie să realizăm unitatea strînsă a compatrioților noștri din întreaga țară. Trebuie să ne unim într-un bloc unic pentru a lupta împotriva uneltirilor dușmanilor păcii. Toți compatrioții noștri din sud și din nord trebuie să lupte pentru a pregăti ținerea unor alegeri generale libere în vederea realizării unificării naționale.

Ho Și Min subliniază că noile sarcini cer întărirea Armatei Populare, care constituie forța principală de menținere a păcii; realizarea în continuare a lozincii „Pămîntul este al plugarilor!"; îmbunătățirea condițiilor de trai ale poporului; întărirea solidarității dintre diferitele naționalități și înfăptuirea treptată a autonomiei regiunilor populate mai ales de minorități.

În regiunile rurale și în orașele recent eliberate, declară Ho Și Min, trebuie în primul rînd să asigurăm ordinea publică și viața poporului, să apărăm viața și avutul poporului și ale străinilor, inclusiv ale cetățenilor francezi; să apărăm libertatea religiei; să restabilim comerțul, sistemul de învățămînt etc.

În zonele libere și în regiunile recent eliberate trebuie să consolidăm din punct de vedere politic puterea populară, să dezvoltăm și să întărim organizațiile patriotice populare, să stimulăm năzuința poporului către unitate în lupta pentru menținerea păcii, pentru independență și democrație.

Cultură fizică și sport

Către noi succese

De curînd am primit vizita unei puternice echipe de box din Finlanda.

În preajma întîlnirii cu boxerii finlandezi, echipa orașului București s-a pregătit cu multă atenție.

Știam că întîlnirea nu va fi ușoară, dar eram încrezători în forțele noastre. Aniversarea gloriosului deceniu în cinstea căruia a fost organizată întîlnirea însemna pentru noi mai mult decît orice îndemn...

Și iată că a sosit clipa mult așteptată. Peste 15.000 de spectatori veniseră în tribunele stadionului Giulești. În fața lor aveam să susținem un nou și greu examen. Întîlnirea a început. Primul meci a însemnat și prima victorie. Cînd mi-a venit rîndul să urc treptele ringului scorul era 3-1 în favoarea noastră. Eram emoționat, dar căutam să mă stăpînesc. Mi-am observat adversarul. Ake Kuha puțin mai scund, era însă mai vînjos decît mine. În fața unui asemenea adversar este bine să boxezi întotdeauna de la distanță, să nu-l lași să se apropie prea mult. Așa am și făcut. Lovindu-l de la distanță, dintr-o necontenită mișcare, l-am împiedicat pe adversarul meu să-și facă jocul, iar în repriza a doua, cînd am văzut că se apleacă adeseori, l-am prins cu cîteva upercuturi care și-au atins bine ținta. La sfîrșit, becurile albastre s-au aprins la toate cele trei mese ale judecătorilor: cucerisem victoria la puncte!

Și în meciurile următoare boxerii romîni au învins. Cînd căpitanul echipei, maestrul sportului Dumitru Ciobotaru, și-a doborît de trei ori adversarul la podea, învingîndu-l prin K.O. tehnic, rezultatul s-a definitivat: 9-1 pentru echipa orașului București. Această victorie internațională reprezintă un nou și frumos succes al boxului nostru, un succes care ne îndeamnă să muncim cu tot mai mult avînt pentru o continuă creștere a măiestriei noastre sportive, pentru noi performanțe de înaltă clasă.

Întîlnirea dintre echipa boxerilor finlandezi și echipa orașului București a însemnat pentru noi, boxerii fruntași, un prilej de temeinice învățăminte. Din comportarea selecționatei noastre au reieșit concluzii interesante. Unii boxeri, cum sînt de pildă Toma Ilie și Ion Zlătaru, au dat dovadă de serioase lipsuri în pregătirea fizică. Ei nu sînt în stare acum să boxeze în același ritm de-a lungul celor trei reprize, reușind cu greu să ajungă în bune condițiuni pînă la ultimul sunet de gong. Lipsuri importante în ceea ce privește tehnica au vădit Ion Zlătaru și Ghețu Velicu. În deosebi, Ion Zlătaru a greșit atît pe plan tehnic cît și pe plan tactic. El a boxat nervos, s-a aruncat pripit în luptă și nu a sezisat cele mai bune metode de luptă împotriva unui boxer cu garda inversă cum era Eino Sivonen. Înfrîngerea și-a meritat-o. De asemenea, tînărul maestru al sportului Otto Bostiog, deși este unul dintre cei mai tehnici boxeri, a arătat că nu s-a preocupat suficient pentru însușirea unei bune apărări. Bostiog primește astfel în plin multe lovituri pe care ar putea să le blocheze, să le eschiveze sau să le pareze. Fără o bună apărare, Otto Bostiog nu va putea să progreseze cu adevărat. Consider că în ceea ce mă privește mai am de muncit pentru a mă pune la punct cu condiția fizică. Deopotrivă, va trebui să dau mai multă forță loviturilor mele care sînt deocamdată lipsite de eficacitate. Meciul meu cu Ake Kuha mi-a arătat din nou importanța unei juste orientări tactice pe ring. De aceea, ajutat de antrenorul meu Marcu Spakow, mă voi strădui să-mi îmbunătățesc neîncetat pregătirea tactică.

Întîlnirea cu echipa boxerilor finlandezi ne-a arătat că boxul nostru se află pe un loc fruntaș în Europa. Este îmbucurător că se ridică mereu noi elemente tinere și talentate, cum este Gheorghe Negrea, care după ce a cucerit la Budapesta medalia de argint a Jocurilor Mondiale Universitare, a reușit să dispună în mod categoric și de boxerul finlandez Alho. Sînt succese de seamă care încununează eforturile acestui tînăr boxer, succese care trebuie să-i fie îndemn spre alte noi victorii. Din punct de vedere tehnic, întîlnirea a arătat că boxerii noștri dau dovadă de multă combativitate, rezistență și putere în lovituri. Mai avem însă de muncit pentru îmbunătățirea tehnicii și tacticii de luptă. Nouă, sportivilor fruntași ai patriei, nu ne este permis să ne culcăm pe laurii victoriilor. Dimpotrivă, urmînd exemplul glorios al minunaților sportivi sovietici, avem datoria să ne sporim neîncetat eforturile, să ne antrenăm cu toată sîrguința, pentru a putea lupta cu și mai mult succes pentru gloria sportivă a scumpei noastre patrii.

FRANCISC AMBRUȘ
maestru al sportului

ȘTIRI SPORTIVE

● Joi dimineața a sosit în Capitală echipa de rugbi U.D.A.-Praga care va susține două întîlniri cu echipele „Dinamo" și C.C.A.

La sosire, sportivii cehoslovaci au fost salutați de reprezentanți ai C.C.F.S. și ai asociațiilor sportive C.C.A. și „Dinamo".

● Joi dimineața a părăsit Capitala, plecînd la Moscova, o parte a lotului republican de lupte al R.P.R. care va susține mai multe întîlniri prietenești în U.R.S.S. Din echipa luptătorilor romîni fac parte cunoscuții sportivi D. Cuc, L. Bujor, M. Belușica, M. Schultz și alții.

● În cadrul campionatului unional de fotbal, la 1 septembrie s-a disputat întîlnirea dintre echipele „Rezervele de Muncă"-Leningrad și „Dinamo"-Kiev. Întîlnirea a luat sfîrșit cu un rezultat de egalitate: 2—2.

● Pe stadionul „Dinamo" din Tbilisi s-a disputat la 1 septembrie întîlnirea internațională prietenească de fotbal dintre echipa selecționată a orașului Varșovia și echipa „Dinamo"-Tbilisi.

Victoria a revenit echipei „Dinamo"-Tbilisi cu scorul de 4—2.

● La 31 august, în orașul Plzen s-a desfășurat întîlnirea internațională prietenească de handbal feminin dintre o echipă selecționată cehoslovacă și echipa Admira Viena.

Victoria a revenit sportivelor cehoslovace cu scorul de 3—1.

Japonia sub jugul ocupației americane

Se împlinesc astăzi 9 ani de la înfrîngerea Japoniei fasciste. Victoria asupra militarismului nipon a devenit posibilă în condițiile cînd glorioasa Armată Sovietică prin lovituri puternice a zdrobit armatele de elită ale invadatorilor japonezi din Kwantung.

O contribuție însemnată la înfrîngerea mașinii de război japoneze a adus-o marele popor chinez, eroica sa Armată Populară de Eliberare.

După război, potrivit acordurilor încheiate între aliați, Japonia trebuia să se dezvolte în mod pașnic, să fie un factor al păcii și colaborării pașnice în Extremul Orient.

Faptele dovedesc însă că în cei 9 ani de la înfrîngerea Japoniei militariste imperialiștii americani, urmărind scopuri agresive, transformă Japonia într-o bază militară americană, într-un focar de război în Extremul Orient.

În Asia, incendiul războiului care acoperea cu cenușă și schije „țara dimineților liniștite", care mistuia pînă de curînd viețile a mii de tineri care luptau în Vietnam, a fost stins. Anul trecut s-a pus capăt vărsării de sînge în Coreea. Recent, ca urmare a conferinței de la Geneva, a eforturilor U.R.S.S. și a celorlalte țări democrate participante la conferință, a încetat să mai bată tunul în Indochina. Toți oamenii de bună credință au salutat cu bucurie aceste victorii ale forțelor păcii, progresul realizat în direcția slăbirii încordării internaționale.

În lume sînt însă forțe care urăsc pacea, care chiar dacă au suferit o înfrîngere nu se potolesc, ci dimpotrivă urzesc noi și noi planuri criminale. Sînt monopoliștii din S.U.A., diplomații americani, interesați în dezlănțuirea unui nou măcel mondial.

După cum bine este cunoscut politica S.U.A. de militarizare a Japoniei face parte din lanțul uneltirilor războinice ale diplomației americane în Asia. Dacă imperialismul american care pregătește un al treilea război mondial pune bază în Europa pe armata imperialiștilor germani, în Asia, el pune temei în armata japoneză. În acest sens faptele sînt concludente. Ce ne spun ele:

JAPONIA — BAZĂ MILITARĂ

La puțin timp după terminarea celui de al doilea război mondial, S.U.A. a acționat pe linia subordonării Japoniei planurilor sale agresive în Extremul Orient înrolînd-o din punct de vedere economic, politic și militar.

În 1951, i s-a impus Japoniei tratatul separat de la San Francisco, precum și așa-numitul „pact de securitate" care rezervă Statelor Unite dreptul de a menține forțe armate pe teritoriul Japoniei. Pe baza „pactului de securitate" guvernul Ioșida a pus la dispoziția S.U.A., fără limită, o serie de baze militare și s-a obligat totodată să contribuie la aprovizionarea trupelor americane din Japonia. Rolul de ocupant al imperialismului american se face tot mai simțit. În prezent Washingtonul posedă peste 800 de baze militare — împînzite pe toate insulele japoneze. Numeroși țărani au fost goniți cu forța de pe pămîntul lor pentru a face loc construcțiilor militare americane. Au fost confiscate peste 200.000 hectare de pămînt arabil pentru aerodromuri și poligoane americane. Presa americană scrie fără jenă că bazele militare, strategice și în special cele de pe insula japoneză Okinava ocupată ilegal de S.U.A. reprezintă un cap de pod pentru „atacuri puternice ale Americii împotriva Rusiei și a Chinei roșii".

S.U.A. REÎNVIE MILITARISMUL

Sub oblăduirea S.U.A. în Japonia au luat ființă o serie de formațiuni militare menite să ducă la renașterea mașinii de război japoneze. Încă în 1950 a luat ființă „corpul polițienesc de rezervă", intitulat apoi „corpul securității naționale" cu un efectiv de 110.000 de oameni. Mai luase ființă de asemenea un „corp al securității maritime", cu un efectiv destul de numeros. La 8 martie 1954 a fost semnat „acordul cu privire la ajutorul pentru asigurarea apărării mutuale, precum și documentele anexe. Prin acest acord guvernul Ioșida s-a obligat între altele, să ia toate măsurile pentru dezvoltarea forțelor sale armate. Pentru îndeplinirea obligațiilor asumate, guvernul Ioșida a prezentat parlamentului odată cu semnarea acordului din 8 martie două proiecte de legi „defensive" care în fapt tratează măsurile practice pentru refacerea armatei japoneze. Aceste proiecte de legi au fost adoptate de parlament și au intrat în vigoare de la 1 iulie.

Militarismul japonez menit să servească așa dar planurilor războinice ale Washingtonului este crescut cu mult interes de monopoliștii americani. Potrivit unor date oficiale, în cursul anului acesta, efectivul forțelor terestre japoneze va crește cu 20.000 de oameni, iar efectivul forțelor militare navale va fi de 15.000 de oameni. Efectivul aviației va fi sporit și el în cursul anului acesta pînă la 6.200 de oameni. Ziarele relatau că aviația japoneză va dispune de 1.300-1.400 avioane.

Efectivul total al forțelor armate japoneze se va ridica în cursul anului acesta la 164.500 de oameni. O atenție deosebită se acordă pregătirii cadrelor militare superioare de comandă. Pentru aceasta în Japonia s-a deschis în 1953 așa numita Academie a securității naționale. S.U.A. furnizează totodată armament Japoniei și alocă sume importante pentru militarizarea acesteia. Au și început tratative pe baza cărora S.U.A. urmează să livreze Japoniei, în cursul acestui an tancuri, avioane și vase militare. Camera reprezentanților din S.U.A. a aprobat apoi ca în anul financiar 1954—1955 să se livreze Japoniei armament în valoare de peste 500.000.000 dolari.

Ritmul și proporțiile reînarmării Japoniei nu satisfac însă poftele nesățioase ale politicienilor din S.U.A. care visează la zeci de divizii japoneze. Iată dece de curînd, pentru conducerea operațiunilor de reînarmare, în Japonia a fost trimisă o misiune americană formată din 650 persoane — considerată ca o parte a ambasadei S.U.A. Nu de mult, revista americană „United States News and World Report" dezvăluind intențiile Washingtonului, scria că Japonia trebuie să creeze o armată de aproape 9 milioane de oameni „pentru legiunea asiatică a Statelor Unite". Iar ziarul american „New York Times" se referă cu nerușinare la rolul hărăzit armatei japoneze, scriind următoarele: „Noi n-am fi nevoiți să plătim Japoniei cu numerar deoarece o asemenea armată ar putea cîștiga bani și slavă domnului, întreținerea fiecărui om ar costa mult mai ieftin decît costă la noi sau în Europa. O asemenea armată avînd echipament modern și ofițeri din rîndurile americanilor și japonezilor, ar putea străbate repede China".

În afară de aceasta, diplomația americană acționează în ultima vreme pe linia atragerii Japoniei în combinațiile războinice ale Washingtonului. Se cunosc eforturile S.U.A. de a înjgheba un bloc militar agresiv în Asia de sud est. Numeroase fapte dovedesc că Japoniei îi este rezervat un loc important în acest bloc. Astfel, ambasada americană a creat în Japonia un centru didactic special „pentru pregătirea de specialiști și colaboratori ai aparatului de stat pentru țările din Extremul Orient și Asia de sud est", unde vor fi instruiți agenți americani pentru țările respective. În Japonia s-au făcut apoi, cu ajutorul S.U.A., comenzi militare pentru guvernele din Asia de sud-est dependente de Washington.

În același timp sînt concludente măsurile recente ale S.U.A. în vederea înjghebării așa numitului bloc militar al Asiei de nord-est care să cuprindă clica trădătoare a lui Cian Kai-și, clica lui Li Sin Man și militariștii japonezi. Aceste măsuri nu pot fi despărțite de declarațiile belicoase ale unor politicieni din S.U.A. La 10 august, ministrul apărării al S.U.A., Wilson, a recunoscut în mod public că S.U.A. „vor cheltui noi sume de bani" în Taivan, Coreea de sud și Japonia pentru mărirea efectivelor armatelor marionete și pentru intensificarea pregătirilor de război.

Toate aceste fapte și mărturii demască cu putere politica S.U.A. de transformare a Japoniei într-un cap de pod al agresiunii americane în Extremul Orient.

JAPONIA TREBUIE SĂ DEVINĂ O BAZĂ A PĂCII

Politica de trădare națională a guvernului Ioșida, de înrobire a țării imperialismului american, are urmări nefaste pentru majoritatea poporului japonez. Dacă numai a patra parte din terenurile rechiziționate ar fi fost semănate cu orez, recolta de pe aceste ogoare ar fi ajuns pentru a hrăni pe un an întreg, populația unui mare oraș care numără 1 milion de oameni. Experiențele cu bomba atomică și hidrogenică efectuate de imperialiștii americani au pricinuit pagube uriașe populației într-o serie de regiuni ale Japoniei. Ca urmare a adoptării programului de înarmare în țară crește șomajul și mizeria oamenilor muncii. Poporul japonez nu se lasă copleșit însă de mizeria și teroarea crescîndă, ci luptă cu forțe înzecite împotriva militarizării, pentru pace și independență națională. Mișcarea pentru pace, împotriva ocupației americane, a luat în Japonia un caracter larg de masă. Recentul Congres al Consiliului General al Sindicatelor, cea mai mare uniune sindicală din Japonia, care numără 3 milioane de membri, a chemat pe oamenii muncii să desfășoare o luptă îndîrjită împotriva planurilor americane de a folosi arma atomică. În țară se string semnături pe petiția care cere interzicerea armelor atomice și cu hidrogen. Pînă de curînd apelul pentru interzicerea armei atomice și a armei cu hidrogen a fost semnat de 18.900.000 persoane.

În luna iunie a avut loc în Japonia Congresul pe întreaga Japonie al partizanilor păcii. Acesta a chemat poporul japonez să intensifice lupta împotriva militarizării și fascizării Japoniei și a cerut guvernului Japoniei să stabilească relații diplomatice și să efectueze schimburi culturale și economice libere cu Uniunea Sovietică, R. P. Chineză și cu celelalte țări din lagărul democrat.

An de an ziua de 1 Mai este sărbătorită de oamenii muncii din Japonia prin manifestații și luptă hotărîtă pentru pace și democrație. Aproximativ 5 milioane de muncitori japonezi au participat anul acesta la sărbătorirea zilei de 1 Mai care s-a desfășurat sub lozinci antirăzboinice.

Tineretul japonez ocupă un loc important în rîndurile luptătorilor pentru pace și progres din Japonia. El refuză să servească drept carne de tun imperialiștilor americani. Peste 500 tineri au refuzat să facă serviciul militar, iar 7.000 de soldați au refuzat să depună jurămîntul și să devină mercenarii Wall-Street-ului.

Un vechi proverb japonez spune: „Un baraj de frunze nu poate opri torentul impetuos". Într-adevăr, acest torent impetuos întruchipat de forțele iubitoare de pace din Japonia nu poate fi stăvilit. El devine din ce în ce mai puternic, gata să biruie cu eroism orice obstacol din partea forțelor întunecate ale războiului pentru a transforma Japonia — așa cum a spus eminentul luptător pentru pace Ikuo Oyama, dintr-o bază militară americană, într-o bază a păcii.

D. MIHAIL

Spectacole

3 SEPTEMBRIE 1954

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Cavaleria rusticană și Paiațe (la Arenele Libertății); Teatrul de Stat de Operetă: Casa cu trei fete (la teatrul de vară „N. Bălcescu"); Național „I. L. Caragiale" (Comedia): Mielul turbat (la teatrul de vară din Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin"); Municipal: Visul unei nopți de vară (la grădina „C. A. Rosetti"); Tineretului: Sînziana și Pepelea (la grădina „Filimon Sîrbu"); Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Să cînte muzica (la sala teatrului din Calea Victoriei); Teatrul Evreesc de Stat: Cu sare și piper (la grădina de vară din str. Mircea Vodă nr. 5); Teatrul „Țăndărică": Umor pe sfori (la grădina de vară din str. Doamnei nr. 27).

CINEMATOGRAFE: Patria, Înfrățirea între popoare, Gh. Doja, Elena Pavel: Suflete zbuciumate; Republica, București, Tineretului: Un caz în taiga; Alex. Popov: Încărcătură periculoasă; I. C. Frimu: 8 Martie: Aleko; Maxim Gorki: În vîrtejul dansului; Timpuri Noi: Viață nouă în munții Rodope, Biroul se mută; Victoria: Plecat fără adresă; Alex. Sahia: Ciochemerle; T. Vladimirescu: Valea diavolului; Aurel Vlaicu: O noapte la Veneția; Flacăra: Campionul boxului; Volga: Marile speranțe; Olga Bancic, Lumina: Cafeneaua de pe Bulevard; Unirea: Răpirea; Constantin David: Doi camarazi; Popular: Umbre; M. Eminescu: Mizerabilii (ambele serii); Moșilor: Fiul mării; Miorița: Crîngul de călini; 23 August: Inima noastră; Donca Simo: Ciao-I-Man; Ilie Pintilie: Revizorul; 8 Mai: Un pichet în munți; 1 Mai: Fanfan la Tulipe; Libertății: Hamlet; N. Bălcescu: Magazin de stat; Rahova: Concert internațional.

REDACȚIA: București, Piața Scînteii Tel. Nr. 7.60.80. Secția scrisori Tel. Nr. 7.60.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.60.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii